

मार्कानि लिहिलेले शुभवर्तमान

येशू ख्रिस्ताचे येणे

(मत्तय 3:1-12; लूक 3:1-9, 15-17; योहान 1:19-28)

1 देवाचा पुत्र* येशू ख्रिस्त याच्या शुभवर्तमानाची सुरुवात. ²यशया संदेष्ट्याच्या पुस्तकात असे लिहिले आहे:

“ऐका! मी माझ्या दूताला तुझ्याकडे पाठवीत आहे तो तुझ्यासाठी मार्ग तयार करील. मलाखी 3:1

³तेथे रानात एक व्यक्ति ओरडून सांगत होती: ‘प्रभूसाठी मार्ग तयार करा, त्याच्यासाठी वाटा सरळ करा.’”

यशया 40:3

⁴मग बाप्टिस्मा करणारा योहान आला व रानात लोकांचे बाप्टिस्मे करू लागला. लोकांना त्याने सांगितले की, जर त्यांना त्यांची अंतःकरणे बदलायची असतील तर त्यांनी पश्चातापाचा बाप्टिस्मा घ्यायला पाहिजे. मग त्यांच्या पापांची क्षमा केली जाईल. ⁵यहूदीया व यरुशलेम येथील सर्व लोक योहानाकडे आले. त्यांनी आपली पापे कबूल केल्यावर त्याने त्यांचा यार्देन नदीत बाप्टिस्मा केला.

⁶योहान उंटाच्या केसांपासून केलेली वस्त्रे वापरित असे. त्याच्या कंबरला कातड्याचा पट्टा होता आणि तो टोळ व रानमध खगत असे. ⁷योहानाने लोकांना हा संदेश दिला: “माझ्यापेक्षाही महान असा कोणी एक येत आहे, तो माझ्यानंतर येत आहे. मी त्याच्या वहाणांचा बंद सोडण्याच्यादेखील पात्रतेचा नाही. ⁸मी तुमचा पाण्याने बाप्टिस्मा करतो पण तो तुमचा बाप्टिस्मा पवित्र आत्म्याने करील.”

येशूचा बाप्टिस्मा

(मत्तय 3:13-17; लूक 3:21-22)

⁹त्यावेळी येशू गालीलातील नासरेथून जेथे योहान होता त्या ठिकाणी आला. यार्देन नदीत योहानाने येशूचा बाप्टिस्मा केला. ¹⁰येशू पाण्यातून वर येत असता त्याने आकाश उघडलेले पाहिले. आणि पवित्र आत्मा त्याच्यावर कबुतरासारखा आला. ¹¹आकाशातून वाणी झाली. ती

देवाचा पुत्र काही ग्रीक प्रतींमध्ये हे शब्द गाळलेले आहेत.

म्हणाली, “तू माझा प्रिय पुत्र आहेस, तुझ्यावर मी प्रेम करतो. तुझ्याविषयी मी संतुष्ट आहे.”

परीक्षा होण्यासाठी येशू दूर जातो

(मत्तय 4:1-11; लूक 4:1-13)

¹²नंतर आत्म्याने येशूला एकट्याला रानात पाठविले. ¹³येशू रानात चाळीस दिवस होता. तो तेथे हिंस्त्र प्राण्यांबरोबर होता. तो तेथे असता सैतान त्याला मोह पाडून त्याची परीक्षा बघत होता. पण दूत येऊन त्याची सेवा करित होते.

येशू काही शिष्य निवडतो

(मत्तय 4:12-22; लूक 4:14-15; 5:1-11)

¹⁴यानंतर, योहानाला तुरुंगात टाकण्यात आले. येशू गालीलस गेला व देवाकडून आलेली सुवार्ता त्याने सांगितली. ¹⁵येशू म्हणाला, “आता योग्य वेळ आली आहे. देवाचे राज्य जवळ आले आहे. पश्चाताप करा आणि सुवार्तेवर विश्वास ठेवा. ¹⁶येशू गालीलाच्या सरोवराजवळून जात होता तेव्हा त्याने शिमोन* व शिमोनाचा भाऊ अंद्रिया याला सरोवरात जाळे टाकताना पाहिले कारण ते मासे धरणारे होते. ¹⁷येशू त्यांना म्हणाला, “माझ्या मागे या म्हणजे मी तुम्हांला माणसे धरणारे करीन. ¹⁸मग ते लगेचच जाळी सोडून त्याच्यामागे चालू लागले. ¹⁹आणि तो थोडा पुढे गेल्यावर त्याला जब्दीचा मुलगा याकोब व त्याचा भाऊ योहान हे दिसले. ते त्यांच्या नावेत होते व आपली जाळी तयार करित होते. ²⁰त्याने लगेच त्यांना हाक मारली. मग त्यांनी आपले वडील जब्दी व नोकरचाकर यांना नावेत सोडले आणि ते त्याच्या मागे गेले.

दुष्ट आत्मा असलेल्या मनुष्याला येशू बरे करतो

(लूक 4:31-37)

²¹येशू व त्याचे शिष्य कफर्णहूमस गेले. लगेच येणाऱ्या शब्बाथ दिवशी येशू सभास्थानात गेला आणि लोकांना त्याने शिकविले. ²²त्याच्या शिकवणुकीने ते चकित झाले, कारण येशू नियमशास्त्राच्या शिक्षकांप्रमाणे शिकवीत नव्हता, तर त्याला अधिकार असल्यासारखा शिकवीत होता. ²³त्यांच्या सभास्थानात एक भूतबाधा झालेला मनुष्य

शिमोन शिमोनाचे दुसरे नाव पेत्र.

होता, तो एकदम मोठ्याने ओरडला, ²⁴आणि म्हणाला, "नासरेथच्या येशू तुला आमच्याकडून काय पाहिजे? तू आमचा नाश करावयास आला आहेस काय? तू कोण आहेस हे मला माहीत आहे, देवाचा पवित्र असा तू आहेस."

²⁵परंतु येशूने त्याला अधिकारवाणीने म्हटले, "शांत राहा व याच्यातून नीघ." ²⁶नंतर अशुद्ध आत्म्याने त्याला पिळले व तो मोठ्याने ओरडून त्याच्यातून बाहेर गेला.

²⁷आणि लोक आश्चर्यचकित झाले, व एकमेकांस विचारू लागले, "येथे काय चालले आहे? हा मनुष्य काही तरी नवीन शिकवीत आहे. आणि तो अधिकाराने शिकवीत आहे. तो दुष्ट आत्म्यांना आज्ञा करतो आणि ते त्याचे ऐकतात!" ²⁸मग येशूविषयीची बातमी ताबडतोब गालीलच्या सर्व प्रदेशात पसरली.

येशू पुष्कळ लोकांना बरे करतो (मत्तय 8:14-17; लूक 4:38-41)

²⁹येशू व त्याच्या शिष्यांनी सभास्थान सोडले आणि लागलीच ते योहान व याकोब यांच्याबरोबर शिमोन व अंद्रिया यांच्या घरी गेले. ³⁰शिमोनाची सासू तापाने बिछान्यावर पडली होती. तेव्हा त्यांनी ताबडतोब येशूला तिच्याविषयी सांगितले. ³¹तो तिच्याकडे गेला आणि तिला हाताला धरून त्याने उठविले. आणि तिचा ताप निघून गेला व ती त्याची सेवा करू लागली. ³²संध्याकाळ झाली आणि सूर्य अस्ताला गेल्यावर त्यांनी सर्व आजारी लोकांस आणि भुतांनी पछाडलेल्या लोकांस त्याच्याकडे आणले. ³³तेव्हा सर्व शहर घरापाशी दारापुढे जमा झाले. ³⁴त्याने निरनिराळ्या रोगांनी आजारी असलेल्यांना बरे केले व अनेक लोकांतून भुते काढली. पण त्याने भुतांना बोलू दिले नाही कारण ती त्याला ओळखत होती.

येशू लोकांना सुवार्ता सांगण्याची तयारी करतो (लूक 4:42-44)

³⁵अगदी पहाटेच अंधार असतानाच त्याने घर सोडले आणि तो एकांत स्थळी गेला. तेथे त्याने प्रार्थना केली. ³⁶शिमोन व त्याच्यासोबत असलेले येशूचा शोध करीत होते. ³⁷आणि जेव्हा त्यांना तो सापडला तेव्हा ते त्याला म्हणाले, "सर्वजण तुमचा शोध करीत आहेत."

³⁸तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, "आपण जवळपासच्या ठिकाणी जाऊ या, म्हणजे मला तेथे देखील उपदेश करणे शक्य होईल. कारण त्या कारणासाठीच मी बाहेर पडलो आहे." ³⁹मग तो सर्व गालीलतून, त्यांच्या सभास्थानातून उपदेश करीत आणि भुते काढीत फिरला.

येशू एका आजारी मनुष्याला बरे करतो (मत्तय 8:1-4; लूक 5:12-16)

⁴⁰एक कुष्ठरोगी येशूकडे आला व त्याच्यापुढे गुडघे टेकून त्याने स्वतःला बरे करण्याची विनंति केली. तो

येशूला म्हणाला, "जर तुमची इच्छा असेल तर तुम्हामध्ये मला शुद्ध करण्याचे सामर्थ्य आहे.

⁴¹येशूला त्याची दया आली. मग त्याने हात लांब केला आणि त्याला स्पर्श केला व त्याला म्हणाला, "मला तुला बरे करावयाचे आहे. तुझा कुष्ठरोग बरा होवो." ⁴²आणि लगेच त्याचे कुष्ठ गेले व तो शुद्ध झाला.

⁴³येशूने त्याला सक्त ताकीद दिली व लगेच जाण्यास सांगितले. येशू त्याला म्हणाला, ⁴⁴"पाहा, याविषयी कोणाला काहीही सांगू नकोस, परंतु जा आणि स्वतःला याजकाला दाखव. व स्वतःच्या शुद्धीकरणासाठी मोशेच्या आज्ञेप्रमाणे अर्पण कर. हे यासाठी कर की, तू शुद्ध झाला आहेस याची त्या सर्वांना साक्ष पटावी. ⁴⁵परंतु तो मनुष्य गेला व त्याने मोकळेपणाने सांगण्यास सुरूवात केली व ही बातमी पसरविली. याचा परिणाम असा झाला की, येशूला उघडपणे शहरात जाता येईना. म्हणून तो एकांतवासात राहिला. आणि चोहोबाजूंनी लोक त्याच्याकडे आले.

येशू एका पक्षघाती मनुष्याला बरे करतो (मत्तय 9:1-8; लूक 5:17-26)

2 नंतर काही दिवसांनी येशू कपर्णहूमस परत गेला. तो घरी आहे ही बातमी लोकांपर्यंत गेली. ²तेव्हा इतके लोक जमले की जागा उरली नाही. एवढेच नव्हे तर दाराबाहेरदेखील जागा नव्हती. येशू त्यांना उपदेश करीत होता. ³काही लोक त्याच्याकडे पक्षघाती मनुष्याला घेऊन आले. त्याला चौघांनी उचलून आणले होते. ⁴परंतु गर्दीमुळे त्यांना त्या मनुष्याला येशूजवळ नेता येईना, मग तो होता तेथील त्याच्यावरचे छपर त्यांनी काढले व ज्या खाटेवर तो मनुष्य होता. ती खाट त्यांनी छपरतून खाली सोडता येईल अशी जागा केली व त्या पक्षघाती मनुष्याला खाली सोडले. ⁵येशूने त्यांचा विश्वास पाहिला तेव्हा तो पक्षघाती मनुष्याला म्हणाला, "मुला, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे."

⁶तेथे नियमशास्त्राचे काही शिक्षक बसले होते. ते आपसात कुजबूज करीत होते की, ⁷"हा मनुष्य असे का बोलत आहे? हा देवाची निंदा करीत आहे. देवाशिवाय कोण पापांची क्षमा करू शकतो?"

⁸आणि येशूला त्याच शक्ती त्याच्या आत्म्यात समजले की, ते स्वतःशी असा विचार करीत आहेत. तो त्यांस म्हणाला, "तुम्ही या गोष्टीविषयी आपसात का कुजबूज करता? ⁹तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे असे या पक्षघाती मनुष्याला म्हणणे किंवा 'ऊठ, आपला बिछाना उचल आणि आपल्या घरी जा,' असे म्हणणे; यातील कोणते सोपे आहे?"

¹⁰परंतु मनुष्याच्या पुत्राला पृथ्वीवर पापांची क्षमा करण्याचा अधिकार आहे हे समजावे म्हणून तो पक्षघाती मनुष्याला म्हणाला, ¹¹"मी तुला सांगतो; ऊठ, तुझा बिछाना उचल आणि आपल्या घरी जा." ¹²मग तो लगेच उठला.

त्याने आपला बिछाना घेतला व सर्वांच्या समक्ष बाहेर गेला. यामुळे ते सर्व थक्क झाले. त्यांनी देवाची स्तुति केली आणि म्हणाले, “यासारखे आम्ही कधी पाहिले नव्हते.”

¹³येशू पुन्हा सरोवराकडे गेला व पुष्कळ लोक तेथे त्याच्यामागे गेले आणि त्याने त्यांस शिक्षण दिले. ¹⁴नंतर तो जात असता त्याने अल्फीचा मुलागा लेवी यांस जकातनाक्यावर बसलेले पाहिले. मग येशू लेवीला म्हणाला, “माझ्या मागे ये.” तेव्हा लेवी उठला आणि येशूच्या मागे गेला.

¹⁵नंतर येशू लेवीच्या घरी जेवत असता पुष्कळ जकातदार व पापी लोकही येशू व त्याच्या शिष्यांबरोबर जेवत होते. कारण तेथे जे त्याच्यामागे आले होते त्यांच्यापैकी पुष्कळ जण होते. ¹⁶काही नियमशास्त्राचे शिक्षक जे परूशी होते त्यांनी येशूला पापी व जकातदारांबरोबर जेवताना पाहिले. ते त्याच्या शिष्यांस म्हणाले, “येशू हा पापी व जकातदार यांच्याबरोबर का जेवत आहे?”

¹⁷येशूने हे ऐकले आणि तो त्यांना म्हणाला, “जे निरोगी आहेत त्यांस वैद्याची गरज नाही पण रोग्यांस आहे. मी नीतिमान लोकांस नाही तर पाप्यांस बोलवावयास आलो आहे.”

येशू इतर धार्मिक पुढाऱ्यांसारखा नाही (मत्तय 9:14-17; लूक 5:33-39)

¹⁸जेव्हा योहानाचे शिष्य व परूशी उपास करीत होते. ते काहीजण येशूकडे आले आणि त्याला म्हणाले, “योहानाचे शिष्य व परूशी लोक उपास करतात परंतु तुझे शिष्य उपास का करीत नाहीत?”

¹⁹येशू म्हणाला, “खरोखर जोपर्यंत वऱ्हाड्यांबरोबर वर आहे तोपर्यंत त्यांनी उपास करावा अशी तुमची अपेक्षा आहे काय? जोपर्यंत त्यांच्याबरोबर वर आहे तोपर्यंत त्यांना उपास करणे शक्य नाही. ²⁰परंतु असे दिवस येतील की, वर त्यांच्यापासून घेतला जाईल आणि नंतर ते त्या दिवशी उपास करतील.

²¹कोणी नव्या कापडाचा तुकडा जुन्या कापडाला जोडीत नाही, जर तो असे करतो तर नवे कापड आकसून जाईल व जुन्याला अधिक फाडील व ते अधिकच फाटेल. ²²तसेच नवा द्राक्षारस कोणीही द्राक्षारसाच्या जुन्या कातडी पिशवीत घालीत नाही. जर तो असे करतो तर द्राक्षारस कातडी पिशवीला फाडील आणि द्राक्षारस व द्राक्षारसाची कातडी पिशवी यांचा नाश होईल. म्हणून तो नवा द्राक्षारस नव्या पिशवीत घालतो.”

काही यहूदी येशूवर टीका करतात (मत्तय 12:1-8; लूक 6:1-5)

²³नंतर असे झाले की, येशू शब्बाथ दिवशी शेतातून जात असता, जाताना त्याचे शिष्य कणसे मोडू लागले.

²⁴तेव्हा परूशी येशूला म्हणाले, “पाहा, शब्बाथ दिवशी जे करू नये ते हे का करतात?”

²⁵येशू म्हणाला, “जेव्हा दावीद व त्याच्याबरोबर असलेल्या लोकांना भूक लागली व त्यांना खावयाला हवे होते. तेव्हा त्यांनी काय केले याविषयी तुम्ही ऐकले नाही काय? ²⁶अब्याधार प्रमुख याजक असताना, तो देवाच्या मंदिरात कसा गेला आणि देवाला समर्पित केलेल्या भाकरी, ज्या नियमशास्त्रप्रमाणे याजकाशिवाय कोणीही खाऊ नयेत त्या कशा खाल्ल्या व जे त्याच्याबरोबर होते त्यांनाही कशा दिल्या, याविषयी तुम्ही वाचले नाही काय?

²⁷तो त्यास सांगत होता, “शब्बाथ मनुष्यांसाठी करण्यात आला. मनुष्य शब्बाथासाठी करण्यात आला नाही. ²⁸म्हणून मनुष्याचा पुत्र शब्बाथाचादेखील प्रभु आहे.

येशू वाळलेल्या हाताच्या मनुष्याला बरे करतो (मत्तय 12:9-14; लूक 6:6-11)

3 दुसऱ्यांदा येशू सभास्थानात गेला. तेथे वाळलेल्या हाताचा मनुष्य होता. ²येशूवर आरोप करण्यासाठी कारण मिळावे म्हणून तो शब्बाथ दिवशी त्या मनुष्याला बरे करतो की काय हे पाहण्यासाठी काही लोक त्याच्यावर बारकाईने नजर ठेवून होते. ³येशू वाळलेल्या हाताच्या मनुष्याला म्हणाला, “लोकांच्या समोर उभा राहा.”

⁴नंतर तो त्यांना म्हणाला, “शब्बाथ दिवशी चांगले करणे किंवा वाईट करणे, जीव वाचविणे किंवा जिवे मारणे यांतील कोणते योग्य आहे?” परंतु ते गप्प राहिले.

⁵येशूने सर्वांकडे रागाने पाहिले. त्यांच्या मनाच्या कठीणतेमुळे तो फार खिन्न झाला. तो त्या मनुष्याला म्हणाला, “तुझा हात पुढे सरळ कर,” त्याने तो लांब केला आणि त्याचा हात बरा झाला. ⁶नंतर परूशी निघून गेले आणि लगेच त्याला ठार करणे कसे शक्य होईल याविषयी हेरोदीयांबरोबर * येशूविरुद्ध कट करू लागले.

पुष्कळ लोक येशूच्या मागे जातात

⁷येशू आपल्या शिष्यांसह गालील सरोवराकडे निघून गेला आणि गालील व यहूदीयातून मोठा लोकसमुदाय त्याच्या मागे आला. ⁸कारण तो करीत असलेल्या कृत्यांविषयी त्यांनी ऐकले व यरुशलेम, इदूमिया, यार्देनच्या पलीकडच्या प्रदेशातून, सोर व सीदोनच्या आसपासच्या प्रदेशातून मोठा लोकसमुदाय येशूकडे आला. ⁹मग गर्दीमुळे चेंगरुन जाऊ नये म्हणून त्याने आपल्या शिष्यांस एक छोटी होडी आणावयास सांगितली, ¹⁰त्याने अनेक लोकांना बरे केले होते म्हणून ज्यांना रोग होते ते त्याला स्पर्श करण्यासाठी व वाट काढण्यासाठी पुढे रेंदीत होते. ¹¹जेव्हा अशुद्ध आत्मे येशूला पाहत तेव्हा ते त्याच्यासमोर खाली पडून मोठ्याने ओरडत की, “तू देवाचा पुत्र आहेस!”

हेरोदीयांबरोबर राजकीय यहूदी गट.

¹²पण त्याने त्यांना सक्त ताकीद दिली की, मला प्रगट करू नका.

येशू त्याचे बारा शिष्य निवडतो

(मत्तय 10:1-4; लूक 6:12-16)

¹³नंतर येशू डोंगरावर गेला आणि जे त्याला पाहिले होते त्यांना त्याने स्वतःकडे बोलाविले. व ते त्याच्याकडे आले. ¹⁴त्याने बारा जण निवडले व त्यांना प्रेषित हे नाव दिले. त्याने त्यांची यासाठी निवड केली की, त्यांनी त्याच्याजवळ असावे व त्यांना दुसऱ्या ठिकाणी उपदेश करण्यासाठी त्याला पाठविता यावे. ¹⁵व त्यांना भुते काढण्याचा अधिकार असावा. ¹⁶मग येशूने या बारा जणांची निवड केली व जो शिमोन त्याला पेत्र हे नाव दिले. ¹⁷जब्दीचा मुलगा याकोब व याकोबाचा भाऊ योहान यांना त्याने बेनेरेगेश, ज्याचा अर्थ 'गर्जनेचे पुत्र' असा होतो हे नाव दिले. ¹⁸अंद्रिया, फिलीप, बर्थलमय, मत्तय, थोमा, अल्फीचा मुलगा याकोब, तहय, शिमोन कनानी ¹⁹आणि यहूदा इस्कर्यात ज्याने नंतर येशूचा विश्वासघात केला.

काही यहूदी येशूमध्ये अशुद्ध आत्मा आहे असे म्हणतात

(मत्तय 12:22-32; लूक 11:14-23,12:10)

²⁰नंतर येशू घरी गेला आणि पुन्हा एकदा एवढा मोठा लोकसमुदाय जमला की, येशू व त्याचे शिष्य जेवसुद्धा शकले नाहीत. ²¹त्याच्या कुटुंबातील लोकांनी याविषयी ऐकले तेव्हा ते त्यास आणावयास गेले कारण लोक म्हणत होते की तो वेडा आहे. ²²यरुशलमेहून आलेले नियमशास्त्राचे शिक्षक म्हणत होते की, "याच्यामध्ये बालजबूल आहे." आणि त्या भुतांच्या अधिपतीच्या सामर्थ्याने हा भुतांना घालवून देतो."

²³मग येशूने त्यांना जवळ बोलाविले व बोधकथेच्या साहाय्याने त्यांच्याशी बोलू लागला, "सैतानच सैतानाला कसा काढू शकेल? ²⁴जर राज्यातच फूट पडली तर ते राज्य टिकू शकत नाही. ²⁵आणि घरातच फूट पडली तर ते घर टिकू शकत नाही. ²⁶तर मग सैतान स्वतःलाच विरोध करू लागला आणि त्याच्यातच फूट पडली तर तो टिकू शकणार नाही. परंतु त्याचा शेवट होईल. ²⁷खरोखर कोणालाही बलवान मनुष्याच्या घरात शिरून त्याची मिळकत लुटता येणार नाही. प्रथम त्या बलवान माणसाला बांधले पाहिजे, मगच त्याचे घर लुटता येईल. ²⁸मी तुम्हांस खरे सांगतो की, लोकांच्या पापांची व त्यांनी केलेल्या देवाच्या निंदेची त्यांना क्षमा होईल. ²⁹पण जो कोणी पवित्र आत्म्याची निंदा करील, त्याची कधीच क्षमा होणार नाही आणि तो मनुष्य सार्वकालिक पापाचा दोषी आहे."

³⁰येशू असे म्हणाला कारण नियमशास्त्राचे शिक्षक म्हणाले की त्याच्यामध्ये अशुद्ध आत्मा आहे.

येशूचे अनुयायी हे त्याचे खरे कुटुंब आहे

(मत्तय 12:46-50; लूक 8:19-21)

³¹नंतर येशूची आई आणि भाऊ तेथे आले. ते बाहेर उभे राहिले आणि कोणाला तरी त्याला बोलवावयास पाठविले. ³²लोकांसमुदाय त्याच्याभोवती जमा झाला होता. लोक येशूला म्हणाले, "पाहा तुझी आई व तुझे भाऊ बाहेर तुझी वाट पाहत आहेत."

³³त्याने त्यांना उत्तर दिले, "कोण माझी आई आणि कोण माझे भाऊ?" ³⁴येशूने जे त्याच्याभोवती जमले होते त्यांच्याकडे पाहिले आणि म्हणाला, "हे पाहा माझी आई आणि माझे भाऊ. ³⁵जे जे कोणी देवाच्या इच्छेप्रमाणे वागतात तेच माझे भाऊ, माझी बहीण व माझी आई आहेत."

बी पेरणाऱ्या शेतकऱ्याविषयीची बोधकथा

(मत्तय 13:1-9; लूक 8:4-8)

4 दुसऱ्या वेळी येशू सरोवराच्या काठी शिक्षण देऊ लागला. पुष्कळ लोक त्याच्याभोवती जमले. मग तो सरोवरातील नावेत बसला आणि सर्व लोक सरोवराच्या किनाऱ्यावरील जमिनीवर होते. ²त्याने बोधकथेवरून पुष्कळ गोष्टी शिकविल्या. शिक्षण देताना तो म्हणाला, ³ऐका! एक शेतकरी आपले बी पेरवावयास गेला. ⁴तो पेरित असता काही वाटेवर पडले व पक्ष्यांनी येऊन ते सर्व खाऊन टाकले. ⁵दुसरे काही बी खडकाळ जमिनीवर पडले. तेथे फार माती नव्हती. माती खोल नसल्यामुळे ते लवकर उगवले पण ⁶सूर्य उगवल्यावर ते करपले आणि मूळ रूजले नसल्यामुळे ते वाळून गेले. ⁷काही बी काटेरी झुडुपात पडले. काटेरी झुडुपे अधिक वाढली आणि त्यांनी त्याची वाढ खुंटविली. व त्याला पीक आले नाही ⁸पण काही बी चांगल्या जमिनीवर पडले, ते उगवले, वाढले आणि भरपूर पीक आले आणि त्याचे कोठे तीसपट, कोठे साठपट आणि कोठे शंभरपट पीक आले. ⁹मग तो म्हणाला, "ज्याला ऐकावयास कान आहेत तो ऐको!"

येशू बोधकथांचा उपयोग का करतो हे सांगतो

(मत्तय 13:10-17; लूक 8:9-10)

¹⁰जेव्हा तो एकटा होता तेव्हा त्याच्याभोवती बारा शिष्यांसह जे इतर होते त्यांनी त्या बोधकथांविषयी त्याला विचारले.

¹¹तो त्यास म्हणाला, "केवळ तुम्हांस देवाच्या राज्याचे रहस्य जाणून घेण्याचे (अधिकार) देण्यात आले आहेत, पण बाहेरच्यांना गोष्टीरूपात सांगितले आहे. ¹²यासाठी की,

ते पाहत असता पाहतील पण त्यांना कधीच दिसणार नाही ते ऐकत असता ऐकतील पण त्यांना कधीच समजणार

नाही जर त्यांनी पाहिले आणि त्यांना समजले तर त्यांच्यात कदाचित बदल होईल आणि त्यांना क्षमा करण्यात येईल.”
यशया 6:9-10

बियाविषयीच्या बोधकथेचे येशू
स्पष्टीकरण करतो

(मत्तय 13:18-23; लूक 8:11-15)

¹³मग तो त्यांस म्हणाला, “तुम्हांला ही बोधकथा समजत नाही काय? तर मग तुम्हांला दुसरी कोणतीही गोष्ट कशी समजेल? ¹⁴पेरणारा वचन पेरतो. ¹⁵काही लोक वाटेवर पेरलेल्या बियांसारखे जेथे वचन पेरले आहे अशासारखे आहेत. जेव्हा ते ऐकतात तेव्हा लगेच सैतान येतो आणि त्यांच्यात पेरलेले वचन घेऊन जातो. ¹⁶काही लोक खडकाळ जमिनीत पेरलेल्या बियांसारखे असतात. ते ऐकतात तेव्हा लगेच आनंदाने ग्रहण करतात. ¹⁷पण त्यांनी ते वचन आपल्यामध्ये खोलवर रूजून (मुळावून) न दिल्यामुळे ते थोडाच काळ टिकतात. जेव्हा वचनामुळे संकटे येतात किंवा त्रास होतो तेव्हा ते चटकन विश्वास ठेवण्याचे सोडून देतात. ¹⁸इतर लोक काटेरी झुडपात बी पेरल्याप्रमाणे आहेत. ते असे आहेत की, जे वचन ऐकतात. ¹⁹परंतु या संसाराच्या चिंता, संपत्तीचा मोह, आणि इतर गोष्टींची इच्छा या गोष्टी आड येतात, व वचन खुंटवितात व ते फळ देत नाहीत. ²⁰आणि इतर दुसरे चांगल्या जमिनीत पेरलेल्या बियांसारखे आहेत. ते असे आहेत की जे वचन ऐकतात, स्वीकारतात, आणि फळ देतात. कोणी तीसपट, साठपट, कोणी शंभरपट.”

तुमच्याजवळ जे आहे त्याचा उपयोग केलाच पाहिजे
(लूक 8:16-18)

²¹आणखी तो त्यांस म्हणाला, “दिवा मापाखाली किंवा पलंगाखाली कधी ठेवतात काय? तो दिवठणीवर ठेवण्यासाठी आणीत नाहीत काय? ²²प्रत्येक गोष्ट जी झाकलेली आहे ती उघड होईल. आणि प्रत्येक गुप्त गोष्ट जाहीर होईल. ²³ज्याला कान आहेत तो ऐको!

²⁴नंतर तो त्यांस म्हणाला, “तुम्ही जे ऐकता त्याचा काळजीपूर्वक विचार करा. जे माप तुम्ही इतरांसाठी वापरता त्याच मापाने तुमच्यासाठी मोजण्यात येईल. किंबहुना थोडे जास्तच तुम्हांला देण्यात येईल. ²⁵कारण ज्याच्याजवळ आहे त्याला जास्त दिले जाईल आणि ज्या कोणाजवळ नाही त्याच्यापासून जे आहे तेही काढून घेतले जाईल.”

येशू बियांच्या बोधकथेचा उपयोग करतो

²⁶आणखी तो म्हणाला, “देवाचे राज्य असे आहे की, एखादा मनुष्य जमिनीवर बी पसरून टाकतो. ²⁷रात्री झोपतो आणि दिवसा उठतो. बी रूजते व ते वाढते हे कसे होते हे त्याला कळत नाही. ²⁸जमीन आपोआप पीक उपजविते. प्रथम अंकुर, नंतर तुरा, त्यानंतर दाण्यांनी भरलेली ओंबी,

मग कणसात पूर्ण वाढलेला दाणा. ²⁹पीक तयार होते तेव्हा तो त्याला लगेच विळा लावतो, कारण कापणीची वेळ आलेली असते.”

देवाचे राज्य मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे

(मत्तय 13:31-32, 34-35; लूक 13:18-19)

³⁰येशू म्हणाला, “आपण देवाचे राज्य कशासारखे आहे असे म्हणावे किंवा कोणती गोष्ट ते समजावून सांगण्यासाठी उपयोगात आणावी? ³¹ते मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे. जो जमिनीत पेरतेवेळी पृथ्वीवरील सर्व दाण्यात सर्वात लहान असतो. ³²परंतु तो पेरला जातो तेव्हा तो वाढतो व मळ्यातील सर्व झाडात मोठा होतो. त्याला मोठ्या फांद्या येतात आणि आकाशातील पाखरे त्याच्या सावलीत घरटी बांधू शकतात.”

³³अशा अनेक बोधकथांनी त्याने ते समजू शकतील असा संदेश त्यांना सांगितला. ³⁴बोधकथेचा उपयोग केल्याशिवाय त्याने त्यांना इतर काहीही सांगितले नाही, परंतु जेव्हा तो शिष्यांसह एकांतात होता तेव्हा त्याने शिष्यांना सर्व समजावून सांगितले.

येशू वादळ शांत करतो

(मत्तय 8:23-27; लूक 8:22-25)

³⁵त्या दिवशी संध्याकाळ झाल्यावर तो त्यांना म्हणाला, “आपण सरोवरापलीकडे जाऊ या.” ³⁶मग त्यांनी लोकसमुदायाला सोडले आणि तो नावेत होता तसेच त्याला घेऊन गेले. त्यांच्याबरोबर इतरही दुसऱ्या नावा होत्या. ³⁷जोराच्या वाऱ्याचे वादळ आले आणि लाटा नावेवर आदळू लागल्या व ती पाण्याने भरू लागली. ³⁸परंतु येशू मागच्या बाजूस वरामावर उशी घेऊन झोपला होता. त्यांनी त्याला उठविले आणि म्हटले, “गुरुजी, आपण बुडत आहोत तरी आपणांस काळजी वाटत नाही काय?”

³⁹मग तो उठला आणि त्याने वाऱ्याला धमकाविले आणि समुद्राला म्हणाला, “शांत हो! स्तब्ध राहा.” मग वारा थांबला व तथेथे मोठी शांतता पसरली.

⁴⁰मग तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही का भिता? तुमच्याकडे अजूनही कसा विश्वास नाही?”

⁴¹परंतु ते अतिशय घाबरले आणि एकमेकांस म्हणाले, “हा आहे तरी कोण, की वारा आणि समुद्रदेखील त्याचे ऐकतात.”

येशू दुष्ट आत्मा लागलेल्या मनुष्याला बरे करतो

(मत्तय 8:28-34; लूक 8:26-39)

5 मग ते सरोवराच्या पलीकडच्या बाजूच्या गरसेकरांच्या देशात आले आणि तो नावेतून उतरला तेव्हा ²लगेच एक दुष्ट आत्मा लागलेला मनुष्य स्मशानातून निघून त्याच्याकडे आला. ³हा मनुष्य कबरेमध्ये राहत

असे. आणि कोणीही त्याला साखळदंडानी सुद्धा बांधून ठेवू शकत नव्हते. ⁴कारण पुष्कळदा त्याच्या पायात बेड्या घालून साखळ्यांनी बांधलेले असतानाही त्याने साखळ्या तोडल्या आणि बेड्यांचे तुकडे केले. कोणीही त्याला काबूत आणू शकत नव्हते. ⁵तो रात्रंदिवस कबरांतून आणि डोंगरातून मोठ्याने ओरडत असे आणि दगडांनी स्वतःस ठेचून घेत असे. ⁶त्याने येशूला दुरून पाहिले तेव्हा तो येशूकडे धावत आला आणि त्याच्यापुढे पडून त्याने त्याला नमन केले. ⁷व तो मोठ्याने ओरडून म्हणाला, "येशू परात्पर देवाच्या पुत्रा, तुला माझ्याकडून काय पाहिजे? मी तुला देवाची शपथ घालून विनवितो की, मला छळू नकोस." ⁸(कारण येशू त्याला म्हणत होता, "अरे अशुद्ध आत्म्या, या माणसातून नीघ.")

⁹मग येशूने त्याला विचारले, "तुझे नाव काय?" तो मनुष्य येशूला म्हणाला, "माझे नाव सैन्य* आहे, कारण आम्ही पुष्कळ आहोत." ¹⁰त्यांना या हद्दीतून घालवू नये म्हणून. तो मनुष्य येशूला पुन्हा पुन्हा विनवीत होता.

¹¹तेथे डोंगराच्या कडेला डुकरांचा एक मोठा कळप चरत होता. ¹²मग त्या दुष्ट आत्म्याने येशूला विनंति केली आणि म्हणाला, "आम्हांला त्या डुकरांत पाठव म्हणजे आम्ही त्यांच्यात शिरू."

¹³मग त्याने त्यांना तसे करण्यास परवानगी दिली. मग दुष्ट आत्मे त्या मनुष्यातून बाहेर आले आणि त्या डुकरांत शिरले. मग तो दोन हजारांचा कळप टेकडीवरून पळत खाली जाऊन सरोवरात पडला व बुडून मेलाला.

¹⁴त्या कळपाची राखण करणारे लोक दूर पळून गेले व त्यांनी ही बातमी गावात व शेतात सांगितली, तेव्हा काय झाले हे पाहण्यास लोक तेथे आले. ¹⁵ते येशूकडे आले आणि त्यांनी त्या भूतग्रस्ताला तेथे बसलेले पाहिले. त्याने कपडे घातले होते. तो शुद्धीवर आलेला व ज्याला सैन्य नावाच्या भुतांनी पछाडले होते तो तोच होता हे पाहिले तेव्हा त्यांना भीति वाटली. ¹⁶काही लोक तेथे होते व त्यांनी येशूने काय केले हे पाहिले होते, त्यांनी ज्या मनुष्यात दुष्ट आत्मा होता त्याच्या बाबतीत काय घडले हे इतरांना सांगितले. ¹⁷मग लोक त्याला आमचा प्रांत सोडून जा असे विनवू लागले.

¹⁸येशू नावेतून जात असता पूर्वी भूतग्रस्त असलेल्या मनुष्याने त्याला आपणाबरोबर येऊ द्यावे अशी विनंति केली. ¹⁹पण येशूने त्याला येऊ दिले नाही. तो त्यास म्हणाला, "आपल्या घरी तुझ्या लोकांकडे जा आणि प्रभूने तुझ्यासाठी जे केले ते सर्व सांग. प्रभूने तुझ्यावर कशी दया केली तेही सांग." ²⁰मग तो निघाला आणि येशूने त्याच्यासाठी जे काही केले याविषयी दकापलिस येथील लोकांना सांगू लागला, तेव्हा सर्व लोकांना आश्चर्य वाटले.

येशू मृत मुलीला जीवन देतो व
आजारी स्त्रीला बरे करतो

(मत्तय 9:18-26; लूक 8:40-56)

²¹नंतर येशू नावेत बसून परत सरोवरापलीकडे गेल्यावर, मोठा समुदाय त्याच्या भोवती जमला. तो सरोवराजवळ होता. ²²याईर नावाचा यहूदांच्या सभास्थानाचा एक अधिकारी तेथे आला. याईराने येशूला पाहिले तेव्हा तो त्याच्या पाया पडला. ²³आणि आग्रहाने विनंति करून त्याला म्हणाला, "माझी लहान मुलगी मरावयास टेकली आहे. मी विनंति करतो की आपण येऊन तिला बरे वाटावे म्हणून तिच्यावर हात ठेवावा."

²⁴मग येशू त्याच्याबरोबर गेला. लोकांचा मोठा समुदाय येशूच्या मार्गे चालत होता व ते त्याच्याभोवती गर्दी करीत होते. ²⁵त्या लोकांमध्ये एक स्त्री होती. ती बारा वर्षांपासून रक्तप्रावाने पीडलेली होती. ²⁶बऱ्याच वैद्यांकडून इलाज करून घेऊनसुद्धा तिने बराच त्रास सहन केला होता. तिच्याकडे होते नव्हते ते सर्व तिने उपचारासाठी खर्च केले होते. पण ती बरी न होता, तिचा आजार वाढला होता. ²⁷त्या स्त्रीने येशूविषयी ऐकले तेव्हा ती गर्दीत त्याच्यामार्गे आली व त्याच्या झग्याला तिने स्पर्श केला. ²⁸कारण ती म्हणत होती, 'जर मी त्याच्या कपड्यांना शिवले तरी बरी होईन.' ²⁹जेव्हा तिने त्याच्या झग्याला स्पर्श केला, तेव्हा तिचा रक्तप्राव थांबला. व आपल्या त्रासातून आपण मुक्त झालो आहोत असे तिला जाणवले. ³⁰येशूला ताबडतोब जाणीव झाली की, आपल्या शरीरातून शक्ती गेली आहे. तो गर्दीत वळून म्हणाला, "माझ्या कपड्यांना कोणी स्पर्श केला?"

³¹शिष्य येशूला म्हणाले, "लोक तुमच्याभोवती गर्दी करीत आहेत हे तुम्ही पाहता, आणि तरीही विचारता, मला कोणी स्पर्श केला?"

³²परंतु हे कोणी केले हे पाहण्यासाठी तो सभोवार बघतच राहिला. ³³त्या स्त्रीला ती बरी झाली आहे हे माहीत होते म्हणून ती आली आणि येशूच्या पाया पडली. ती स्त्री भीतिने थरथर कांपत होती. तिने येशूला सर्व काही सांगितले. ³⁴येशू त्या स्त्रीला म्हणाला, "मुली, तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे, शांतिने जा आणि त्रासापासून मुक्त राहा."

³⁵ते हे बोलत असता सभास्थानातील अधिकाऱ्याच्या घरून काही माणसे निरोप घेऊन आली. ती म्हणाली, "तुमची मुलगी मेली आहे. गुरूजींना का त्रास देता?"

³⁶येशूने त्यांचे बोलणे ऐकले आणि तो यहूदांच्या सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याला म्हणाला, "भिऊ नको, फक्त विश्वास धर."

³⁷येशूने फक्त पेत्र, याकोब आणि याकोबाचा भाऊ योहान यांनाच आपल्याबरोबर घेऊ दिले. ³⁸ते त्या अधिकाऱ्याच्या घरी आले. त्याने लोकांना मोठ्याने आकांत करताना व रडताना पाहिले. ³⁹तो आत गेला

आणि त्यांना म्हणाला, "तुम्ही लोक रडून असा गोंधळ का करीत आहात? ही मुलगी मेलेली नाही, ती झोपली आहे." ⁴⁰ते सर्व त्याला हसले. त्याने सर्व लोकांना बाहेर घालवून दिले व मुलीचे आईवडील व जे त्याच्याबरोबर होते त्यांना घेऊन जेथे मुलगी होती तेथे आत गेला. ⁴¹त्याने मुलीचा हात धरला आणि म्हणाला, "तलीथा कूम" म्हणजे (लहान मुली मी तुला सांगतो, ऊठ.)" ⁴²ती लहान मुलगी लगेच उठली आणि सभोवती फिरू लागली (ती बारा वर्षाची होती.) ते फार आश्चर्यचकित झाले. ⁴³नंतर त्याने त्यांना सक्त ताकीद दिली की हे कोणाला कळता कामा नये. त्याने तिला खाण्यास देण्याविषयी सांगितले.

येशू आपल्या गावी जातो

(मत्तय 13:53-58; लूक 4:16-30)

6 येशू तेथून निघाला आणि आपल्या गावी गेला आणि त्याचे शिष्य त्याच्यामागे गेले. ²शब्बाथ दिवशी तो सभसंस्थानात शिकवित होता, पुष्कळ लोकांनी त्याची शिकवण ऐकली तेव्हा ते थक्क झाले. ते म्हणाले, "या माणसाला ही शिकवण कोठून मिळाली? आणि त्याला कोणते ज्ञान देण्यात आले आहे की, यासारखे चमत्कार त्याच्या हातून केले जातात? तो सुतार नाही काय?"

³तो मरीचेचा मुलगाच ना? तो याकोब, योसे, यहूदा आणि शिमोनाचा भाऊ नव्हे काय? व या आपल्याबरोबर आहेत त्या याच्या बहिणी नव्हेत काय?" त्याचा स्वीकार करण्याविषयी त्यांना प्रश्न पडला.

⁴मग येशू त्यांना म्हणाला, "संदेष्ट्यांचा सन्मान होत नाही असे नाही पण त्याच्या गावात, शहरात, त्याच्या नातेवाईकात आणि त्याच्या कुटुंबात होत नसतो." ⁵आणि तेथे त्याला चमत्कार करता आला नाही. फक्त त्याने काही रोगी लोकांच्या डोक्यावर हात ठेवून त्यांना बरे केले. त्यांच्या अविश्वासामुळे त्याला आश्चर्य वाटले.

⁶नंतर येशू शिक्षण देत जवळपासच्या गावोगावी फिरला. ⁷त्याने बारा शिष्यांना आपणांकडे बोलावून घेतले व त्यांना जोडीजोडीने पाठविले आणि त्याने त्यांना अशुद्ध आत्म्यावर अधिकार दिला. ⁸त्याने त्यांना आज्ञा दिल्या की, "काठीशिवाय प्रवाससाठी त्यांनी काही घेऊ नये. भाकर, पिशवी किंवा कमरकशात पैसे काही घेऊ नका. ⁹त्यांनी वहाणा घालाव्यात पण जास्तीचा अंगरखा नको. ¹⁰तो त्यांना म्हणाला, "ज्या कुठल्याही घरात तुम्ही जाल तेथे तुम्ही ते शहर सोडण्यात राहा. ¹¹आणि ज्या ठिकाणी तुमचे स्वागत होणार नाही किंवा तुमचे ऐकणार नाहीत ते गाव तुम्ही सोडून जा. आणि त्यांच्याविरुद्ध साक्ष म्हणून तुमच्या पायाची धूळ तेथेच झटकून टाका. ¹²मग शिष्य गेले आणि लोकांनी पश्चात्ताप करावा म्हणून त्यांनी उपदेश केला. ¹³त्यांनी पुष्कळ भुते काढली आणि अनेक रोग्यांना जैतुनाचे तेल लावून त्यांना बरे केले.

हेरोद येशूला बाप्तिस्मा करणारा योहान समजतो (मत्तय 14:1-12; लूक 9:7-9)

¹⁴हेरोद राजाने येशूविषयी ऐकले कारण येशूचे नाव सगळीकडे गाजले होते. काही लोक म्हणत होते, बाप्तिस्मा करणारा योहान मेलेल्यांतून उठला आहे म्हणून त्याच्याठायी चमत्कार करण्याचे सामर्थ्य आहे.

¹⁵इतर लोक म्हणत, "येशू एलीया आहे" तर काही जण म्हणत, "हा संदेष्टा फार पूर्वीच्या संदेष्ट्यांपैकी एक आहे."

¹⁶परंतु हेरोदाने जेव्हा ऐकले तेव्हा तो म्हणाला, "ज्या योहानाचा मी शिरच्छेद केला तो मरणानतून उठविला गेला आहे."

बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाला असे मारले गेले

¹⁷कारण हेरोदाने स्वतः योहानाला पकडून तुरुंगात टाकण्याची आज्ञा दिली होती. त्याचा भाऊ फिलिप याची पत्नी हेरोदीया हिच्याबरोबर हेरोदाने लग्न केले. त्या कारणामुळे त्याने असे केले. ¹⁸योहान हेरोदाला सांगत असे की, "तुझ्या भावाच्या पत्नीशी असे लग्न करणे तुला योग्य नाही." ¹⁹याकरिता हेरोदीयाने योहानाविरुद्ध मनात अढी धरली. ती त्याला ठार मारण्याची संधी पाहात होती. परंतु ती त्याला मारू शकली नाही. ²⁰कारण हेरोद योहानाला भीत असे. हेरोदाला माहीत होते की, योहान नीतिमान आणि पवित्र मनुष्य आहे, म्हणून तो त्याचे संरक्षण करी. हेरोद योहानाचे बोलणे ऐके तेव्हा फार गोंधळून जाई परंतु तो आनंदाने त्याचे ऐकत असे.

²¹मग एके दिवशी संधी आली. आपल्या वाढदिवशी हेरोदाने आपले महत्त्वाचे अधिकारी, सैन्यातील सरदार व गालीलतील प्रमुख लोकांना मेजवानी दिली. ²²हेरोदीयाची मुलगी मेजवानीच्या ठिकाणी आली व तिने नाच केला आणि हेरोद व आलेल्या पाहुण्यांना आनंदित केले.

तेव्हा हेरोद राजा मुलीला म्हणाला, "तुला जे पाहिजे ते माग म्हणजे मी ते तुला देईन." ²³तो गंभीरपणे शपथ वाहून म्हणाला, "माझ्या अर्ध्या राज्यापर्यंत जे काही तू मागशील ते मी तुला देईन." ²⁴ती बाहेर गेली आणि तिच्या आईला म्हणाली, "मी काय माग?" आई म्हणाली, "बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाचे शीर."

²⁵आणि ती मुलगी लगेच आत राजाकडे गेली आणि म्हणाली, "मला तुम्ही या क्षणी बाप्तिस्मा करणाऱ्या योहानाचे शीर तबकात घालून द्यावे अशी माझी इच्छा आहे." ²⁶राजाला फार वाईट वाटले, परंतु त्याच्या शपथेमुळे व भोजनास आलेल्या पाहुण्यांमुळे त्याला तिला नकार द्यावा असे वाटले नाही. ²⁷तेव्हा राजाने लगेच वध करणाऱ्याला पाठविले व योहानाचे शीर घेऊन येण्याची आज्ञा केली. मग तो गेला व तुरुंगात जाऊन त्याने योहानाचे शीर कापले. ²⁸ते शीर तबकात घालून मुलीला दिले व मुलीने ते आईला दिले. ²⁹योहानाच्या शिष्यांनी हे ऐकले

तेव्हा ते तेथे आले. त्यांनी त्याचे शरीर उचलले आणि कबरेत नेऊन ठेवले.

येशू पाच हजारहून अधिक लोकांना जेवू घालतो

(मत्तय 14:13-21; लूक 9:10-17; योहान 6:1-14)

³⁰प्रेषित येशूभोवती जमले. त्यांनी जे केले आणि शिकविले ते सर्व त्याला सांगितले. ³¹नंतर येशू त्यांना म्हणाला, "तुम्ही माझ्याबरोबर एकांती चला आणि थोडा विसावा घ्या. तो असे म्हणाला कारण तेथे पुष्कळ लोक जात येत होते व त्यांना जेवायलाही सवड मिळत नव्हती.

³²तेव्हा ते सर्वजण नावेत बसून निर्जन ठिकाणी गेले. ³³परंतु पुष्कळ लोकांनी त्यांना जाताना पाहिले व ते कोण आहेत हे त्यांना कळले तेव्हा सर्व गावांतील लोक पायीच धावत निघाले व येशू तेथे येण्याअगोदरच ते तेथे पोहोचले. ³⁴येशू नावेतून उतरला तेव्हा त्याने मोठा लोकसमुदाय पाहिला व त्याला त्यांचा कळवळा आला.

कारण ते मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरांसारखे होते. मग तो त्यांना बऱ्याच गोष्टी शिकवू लागला. ³⁵या वेळेपर्यंत बराच उशीर झाला होता आणि (दिवस मावळतीला आला होता.) मग त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले व म्हणाले, "ही निर्जन जागा आहे व बराच उशीर झाला आहे. ³⁶लोकांना पाठवून द्या म्हणजे ते भोवतालच्या शेतात व खेड्यात जाऊन त्यांच्यासाठी काहीतरी खायला विकत आणतील."

³⁷परंतु येशूने त्यांना उत्तर दिले, "तुम्ही त्यांना काहीतरी खावयास द्या." ते त्याला म्हणाले, "आम्ही जाऊन त्यांना खाण्यासाठी दोनशे दीनारांच्या * भाकरी विकत आणाव्या काय?" ³⁸तो त्यांना म्हणाला, "जा आणि पाहा, की तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत?" त्यांनी पाहिले तेव्हा ते म्हणाले, "आमच्याजवळ पाच भाकरी आणि दोन मासे आहेत."

³⁹येशूने शिष्यांना सांगितले, "सर्व लोकांना गटागटाने हिरवळीवर बसायला सांगा." ⁴⁰तेव्हा सर्व लोक गटागटाने बसले. प्रत्येक गटात पन्नास ते शंभर लोक होते. ⁴¹येशूने पाच भाकरी आणि दोन मासे घेतले. त्याने त्याचे वाटे केले. त्याने तेथे आकाशाकडे पाहून देवाचे आभार मानले. भाकरी मोडल्या व त्या लोकांना वाडण्यासाठी आपल्या शिष्यांजवळ दिल्या. दोन मासेसुद्धा वाटून दिले. ⁴²मग ते सर्व जेवून तृप्त झाले. ⁴³त्यांनी भाकरीच्या व माशांच्या तुकड्यांनी भरलेल्या बारा टोपल्या भरल्या. ⁴⁴आणि जे पुरुष जेवले, त्यांची संख्या पाच हजार होती.

येशू पाण्यावर चालतो

(मत्तय 14:22-23; योहान 6:15-21)

⁴⁵नंतर येशूने लगेच शिष्यांना नावेत बसविले आणि पलीकडे असलेल्या बेथसैदा येथे त्याच्यापुढे जाण्यास

सांगितले. तोपर्यंत त्याने लोकांना निरोप देऊन घरी पाठवले. ⁴⁶त्यांना निरोप दिल्यावर तो प्रार्थना करण्यास डोंगरावर गेला. ⁴⁷संध्याकाळ झाली तेव्हा नाव सरोवराच्या मध्यभागी होती आणि जमिनीवर येशू एकटाच होता. ⁴⁸मग त्याने त्यांना वल्ही मारणे अवघड जात आहे असे पाहिले. कारण वारा त्यांच्या विरुद्धचा होता. पहाटे तीन ते सहाच्या दरम्यान येशू नावेकडे गेला. येशू पाण्यावरून चालत होता व तो त्यांना ओलांडून पुढे जाऊ लागला, ⁴⁹जेव्हा त्यांनी त्याला सरोवरावरून पाण्यावरून चालताना पाहिले तेव्हा त्यांना ते भूत आहे असे वाटले व ते ओरडले. ⁵⁰कारण त्या सर्वांनी त्याला पाहिले व ते घाबरून गेले. तो लगेच त्यांना म्हणाला, "धीर धरा, भिऊ नका, मी आहे." ⁵¹नंतर तो त्यांच्याकडे नावेत गेला तेव्हा वारा शांत झाला. ते अतिशय आश्चर्यचकित झाले. ⁵²कारण त्यांना भाकरीच्या संदर्भातील चमत्कार समजलाच नव्हता आणि त्यांची मने कठीण झाली होती.

⁵³त्यांनी सरोवर ओलांडल्यावर ते गनेसरेतच्या किनाऱ्याला आले व नाव (होडी) बांधून टाकली. ⁵⁴ते नावेतून उतरले, तेव्हा लोकांनी येशूला ओळखले. ⁵⁵लोक हे सांगण्यासाठी इतर सर्व लोकांकडे पळाले आणि आज्ञांच्यांना खाटेवर घालून जेथे तो आहे असे ऐकले तेथे घेऊन जाऊ लागले. ⁵⁶खेड्यात, गावात किंवा शेतात आणि, जेथे बाजाराच्या जागी कोठे तो गेला तेथे लोकांनी आपल्या आजारी माणसांना आणून ठेवले. त्यांनी त्याला फक्त त्याच्या झग्याच्या काठाला स्पर्श करू देण्याची विनंति केली. ज्यांनी त्याला स्पर्श केला ते बरे झाले.

देवाचा नियम आणि माणसांनी बनविलेले नियम

(मत्तय 15:1-20)

7 काही परूशी आणि नियमाशास्त्राचे शिक्षक जे यरुशलमेहून आले होते ते येशूभोवती जमले. ²आणि त्यांनी त्याच्या काही शिष्यांना अशुद्ध (म्हणजे हात न धुता) हातांनी जेवताना पाहिले. ³(कारण परूशी व इतर सर्व यहूदी वाडवडिलांच्या रूढी पाळून विशिष्ट रीतीने नीट हात धुतल्याशिवाय जेवत नाहीत.) ⁴बाजारातून आणलेली कुठलीही वस्तू धुतल्याशिवाय ते खात नाहीत. त्यांच्या पूर्वजांच्या इतर अनेक चालीरीति ते पाळतात आणि प्याले, घागरी, तांब्याची भांडी धुणे अशा दुसऱ्या इतर रूढीही पाळतात.

⁵मग परूशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांनी येशूला विचारले, "तुझे शिष्य वाडवडिलांच्या रूढी का पाळत नाहीत? हात न धुता का जेवतात?" ⁶येशू त्यांना म्हणाला, "यश्याने जेव्हा तुम्हा दोंगी लोकांविषयी भविष्य केले तेव्हा त्याचे बरोबरच होते. यश्या लिहितो,

हे लोक ओठांनी माझा सन्मान करतात परंतु त्यांची अंतःकरणे माझ्यापासून दूर आहेत,

⁷ते व्यर्थ माझी उपासना करतात कारण ते लोकांना शास्त्र म्हणून जे शिकवितात ते मनुष्यांनी केलेले नियम असतात.’

यशया 29:13

⁸तुम्ही देवाच्या आज्ञा पाळत नाही, तर आता तुम्ही मनुष्यांची शिकवण पाळता आहात.”

⁹आणखी तो त्यांना म्हणाला, “आपल्या स्वतःच्या रूढी प्रस्थापित करण्यासाठी देवाच्या आज्ञा दूर करण्यात तुम्ही पटाईत आहात. ¹⁰मोशे म्हणाला, “तू आपल्या आईवडिलांचा सन्मान कर.”* जो मनुष्य आपल्या वडिलांबद्दल किंवा आईबद्दल वाईट बोलतो, त्याला ठार मारलेच पाहिजे.* ¹¹परंतु तुम्ही शिकविता, एखादा मनुष्य आपल्या आईला व वडिलांना असे म्हणू शकतो की, ‘तुम्हांला मदत करण्यासाठी माझ्याकडे थोडेफार आहे. परंतु तुम्हांला मदत करण्यासाठी मी ते वापरणार नाही. मी ते देवाला देईन,’

¹²तुम्ही त्याला त्याच्या वडिलांसाठी किंवा आईसाठी काही करू देत नाही. ¹³तुम्ही अशा रूढी पाळण्याचे शिकवून रूढींनी देवाचे वचन रद्द करता आणि तुम्ही अशा प्रकारच्या अनेक गोष्टी करता.

¹⁴येशूने लोकांना आपल्याकडे पुन्हा बोलवून म्हटले, “प्रत्येकाने माझे ऐका व हे समजून घ्या. ¹⁵बाहेरून मनुष्याच्या आत जाऊन त्याला अपवित्र करील असे काही नाही. ज्या कुणाला ऐकायला कान आहेत तो ऐको.”

16*

¹⁷लोकसमुदायाला सोडून येशू घरात गेला तेव्हा शिष्यांनी त्याला या दाखल्याविषयी विचारले, ¹⁸तो त्यांना म्हणाला, “तुम्हांलादेखील हे समजत नाही काय?” जे बाहेरून मनुष्याच्या आत जाते ते त्याला अपवित्र करीत नाही हे तुम्हांला समजत नाही का? ¹⁹कारण ते त्याच्या अंतःकरणात जात नाही तर त्याच्या पोटात जाते. नंतर ते शरीराबाहेर जाते. असे सांगून सर्व अन्न त्याने शुद्ध घोषित केले.

²⁰आणखी तो म्हणाला, “जे माणसाच्या आतून बाहेर पडते ते माणसाला अपवित्र करते. कारण आतून म्हणजे अंतःकरणातून वाईट विचार बाहेर पडतात. ²¹जागरकर्म, चोरी, खून, ²²व्यभिचार, लोभ, वाईटपणा, कपट, असभ्यता, मत्सर, शिव्यागाळी, अहंकार आणि मूर्खपणा, ²³या सर्व वाईट गोष्टी आतून बाहेर पडतात आणि माणसाला अपवित्र करतात.”

तू आपल्या ... कर निर्गम. 20:12; अनुवाद 5:16.

जो मनुष्य ... पाहिजे निर्गम. 21:17

वचन 16 काही ग्रीक प्रतीत 16 वे वचन आहे. “ज्याला कान आहेत तो ऐको!”

यहूदी नसलेल्या स्त्रीला येशू मदत करतो
(मत्तय 15:21-28)

²⁴येशू त्या ठिकाणाहून निघाला आणि सोर प्रांताच्या आसपासच्या प्रदेशात गेला. तो एका घरात गेला व हे कोणाला कळू नये अशी त्याची इच्छा होती. परंतु तो त्याची उपस्थिती लपवू शकला नाही. एका स्त्रीने ऐकले की येशू तेथे आहे. तिच्या मुलीला अशुद्ध आत्मा लागलेला होता. ²⁵ती स्त्री आली व येशूच्या पाया पडली. ²⁶ती स्त्री ग्रीक होती व सिरियातील फिनीशिया येथे जन्मली होती. तिने येशूला आपल्या मुलीतून भूत काढण्याची विनंति केली. ²⁷येशू तिला म्हणाला, “प्रथम मुलांना तृप्त होऊ दे कारण मुलांची भाकरी घेऊन कुत्र्याला टाकणे योग्य नव्हे.

²⁸परंतु ती त्याला म्हणाली, “प्रभू, कुत्रीसुद्धा मुलांच्या हातून मेजाखाली पडलेला चुरा खातात.”

²⁹येशू त्या स्त्रीला म्हणाला, “तुझ्या या उत्तरामुळे तू शांतीने घरी जा. तुझ्या मुलीतून भूत निघून गेले आहे.”

³⁰मग ती घरी आली आणि तिची मुलगी अंधरुणावर पडली आहे व तिच्यातून भूत निघून गेले आहे, असे तिने पाहिले.

येशू एका बहिऱ्या मनुष्याला बरे करतो

³¹येशू सोर भोवतालच्या प्रदेशातून परतला आणि सिदोनहून दकापलीसच्या वाटेने गालील समुद्राकडे आला. ³²तेथे काही लोकांनी एका बहिऱ्या तोतऱ्या मनुष्याला येशूकडे आणले व आपण त्याच्यावर हात ठेवा अशी विनंति केली. ³³येशूने त्याला लोकांपासून एका बाजूस घेऊन त्याच्या कानात आपली बोटे घातली. नंतर तो थुंकला आणि त्या माणसाच्या जिभेला स्पर्श केला. ³⁴त्याने स्वर्गाकडे पाहून मोठा उसासा टाकला व म्हणाला, “एफफात्था” म्हणजे मोकळा हो. ³⁵आणि त्याच क्षणी त्याचे कान मोकळे झाले. त्याला बोलता येऊ लागले. त्याने कोणाला सांगून का अशी आज्ञा केली.

³⁶येशू नेहमी अशा गोष्टी न सांगण्याविषयी लोकांना सूचना देऊ लागला, (पण लोक त्याविषयी अधिकाधिक सांगत गेले.) ³⁷ते लोक फारच आश्चर्यचकित झाले व म्हणाले, “त्याने सर्व काही चांगले केले आहे. तो बहिऱ्यांना ऐकण्यास आणि मुक्यांना बोलवायस लावतो.”

येशू चार हजारपेक्षा अधिक लोकांना जेवू घालतो
(मत्तय 15:32-39)

8 त्या दिवसात आणखी एका वेळी लोकांचा मोठा समुदाय जमला. त्यांच्याजवळ खावयास काही नव्हते. येशूने आपल्या शिष्यांस बोलविले आणि त्यांना म्हणाला, ²‘मला या लोकांचा कळवळा येतो कारण तीन दिवसांपासून ते माझ्याबरोबर आहेत आणि त्यांच्याजवळ खावयास काही नाही. ³मी जर त्यांना उपाशी घरी पाठविले तर ते रस्त्यातच

शुद्ध हरपून पडतील. त्यांच्यातील काही फार दुरून आले आहेत.”

⁴त्याच्या शिष्यांनी उत्तर दिले, “या निर्जन जागी एवढ्या लोकांना पुरतील इतक्या भाकरी कोण मिळवू शकेल काय?”

⁵येशूने त्यांना विचारले, “तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत? शिष्य म्हणाले, “आमच्याकडे सात भाकरी आहेत.”

⁶नंतर त्याने लोकांना जमिनीवर बसण्याची आज्ञा केली. त्याने सात भाकरी घेतल्या, आभार मानले व त्या मोडल्या व आपल्या शिष्यांजवळ त्या वाढण्यास दिल्या. नंतर त्यांनी त्या लोकांना वाढल्या. ⁷त्यांच्याजवळ थोडे लहान मासे होते मग त्याने त्यावर आभार मानले व त्यांना तेही वाढवण्यास दिले. ⁸लोक जेऊन तृप्त झाले. उरलेल्या तुकड्यांच्या सात टोपल्या त्यांनी भरल्या. ⁹तेथे सुमारे चार हजार पुरुष होते. नंतर त्याने त्यांना घरी पाठवले. ¹⁰आणि लगेच तो आपल्या शिष्यांसह नावेत बसला व दल्मनुथा प्रांतात आला.

परुशी येशूची परीक्षा पाहण्याचा प्रयत्न करतात

(मत्थ 16:1-4)

¹¹मग परुशी आले व त्याला प्रश्न विचारू लागले. त्याची परीक्षा पाहवी म्हणून त्यांनी त्याला स्वर्गातून चिन्ह मागितले. ¹²आपल्या आत्म्यात दीर्घ उसासा टाकून तो म्हणाला, “ही पिढी चिन्ह का मागते? मी तुम्हांस सांगतो की, या पिढीला चिन्ह दिले जाणार नाही.” ¹³नंतर त्याने त्यांना सोडले व तो नावेत जाऊन बसला व सरोवराच्या पलीकडच्या बाजूस गेला.

येशू यहुदी पुढाऱ्यांविरुद्ध इशारा देतो

(मत्थ 16:5-12)

¹⁴शिष्य भाकरी आणण्याचे विसरले होते. एका भाकरीशिवाय त्यांच्याकडे काही नव्हते. ¹⁵येशूने त्यांना निश्चून सांगितले, “सांभाळा, परुषांचे खमीर व हेरोदाचे खमीर यापासून सावध राहा.”

¹⁶मग ते आपसात चर्चा करू लागले की, “आपल्याजवळ भाकरी नाहीत म्हणून तसे बोलला की काय?”

¹⁷ते काय बोलतात हे ओळखून येशू त्यास म्हणाला, “आपणाजवळ भाकरी नाहीत याविषयी चर्चा का करता? अजून तुमच्या लक्षात आले नाही काय व तुम्हांला समजत नाही काय? तुमचे अंतःकरण कठीण झाले आहे काय? ¹⁸तुमचे डोळे आंधळे आहेत काय? तुमचे कान बहिरे आहेत काय? आपल्याकडे पुरेशा भाकरी नसताना मी काय केले हे तुम्हांला आठवत नाही काय? ¹⁹पाच हजारांसाठी मी पाच भाकरी मोडल्या तेव्हा जे खाल्ले गेले नाही अशा भाकरींच्या किती टोपल्या तुम्ही गोळा केल्या ते आठवा. शिष्यांनी उत्तर दिले, “बारा टोपल्या.”

²⁰चार हजारांसाठी मी सात भाकरी मोडल्या, तेव्हा तुम्ही तुकड्यांच्या किती टोपल्या गोळा केल्या? शिष्यांनी उत्तर दिले, “सात टोपल्या.” ²¹मग येशू त्यांना म्हणाला, “अजूनही तुम्हांला समजत नाही काय?”

येशू बेथसेदा येथील आंधळ्याला बरे करतो

²²ते बेथसेदा येथे आले आणि काही जणांनी त्याच्याकडे एका आंधळ्याला आणले व येशूने त्याला स्पर्श करावा अशी विनंती केली. ²³मग त्याने आंधळ्याचा हात धरून त्याला गावाबाहेर नेले. मग येशू त्या आंधळ्याच्या डोळ्यात थुंकला व त्याच्यावर हात ठेवून त्याने विचारले, “तुला काही दिसते काय?”

²⁴त्याने वर पाहिले आणि म्हणाला, “मला माणसे दिसतात व सभोवताली झाडे चालत असल्यासारखी दिसतात.”

²⁵नंतर येशूने पुन्हा आपले हात त्या माणसाच्या डोळ्यावर ठेवले. त्याने डोळे उघडले तेव्हा त्याला दृष्टी आली, त्याला सर्व काही स्पष्ट दिसू लागले ²⁶येशूने त्याला, “त्या गावात पाऊलदेखील टाकू नको” असे सांगून घरी पाठवून दिले.

पेत्र म्हणतो की येशू हा ख्रिस्त आहे

(मत्थ 16:13-20; लूक 9:18-21)

²⁷मग येशू व त्याचे शिष्य फिलीप कैसरीयाच्या आसपासच्या खेड्यात गेले. वाटेत त्याने त्याच्या शिष्यांस विचारले, “लोक मला कोण म्हणून ओळखतात?”

²⁸त्यांनी त्याला उत्तर दिले, “काही जण म्हणतात, तुम्ही बाप्टिस्मा करणारा योहान आहात तर इतर काही एलीया समजतात, तर दुसरे काही तुम्ही संदेच्यापैकी एक आहा असे म्हणतात.”

²⁹मग येशूने त्यांना विचारले, “तुम्हांला मी कोण आहे असे वाटते?”

पेत्राने उत्तर दिले, “तू ख्रिस्त आहेस.”

³⁰येशू शिष्यांना म्हणाला, “मी कोण आहे हे कोणालाही सांगू नको.”

³¹तो त्यांना शिकवू लागला, “मनुष्याच्या पुत्राने पुष्कळ दुःख भोगवे. वडील, मुख्य याजक, नियमशास्त्राचे शिक्षक यांजकडून नाकारले जावे, त्याला जिवे मारले जावे व तिसऱ्या दिवशी त्याने पुन्हा उठावे हे होणे आपल्याचे आहे. ³²त्याने हे स्पष्टपणे सांगितले तेव्हा पेत्राने येशूला बाजूला घेतले व तो त्याला दटावू लागला. ³³परंतु येशूने वळून आपल्या शिष्यांकडे पाहिले व पेत्राला धमकावून म्हटले,

“अरे सैताना माझ्यापुढून निघून जा. देवाच्या गोष्टीविषयी तुला काही वाटत नाही. तुझे लक्ष देवाच्या गोष्टीकडे लागलेले नाही, तर फक्त मानवाच्या दृष्टिकोणातून महत्त्वाच्या असणाऱ्या गोष्टीकडे आहे.”

³⁴नंतर त्याने आपल्या शिष्यांसह लोकांना बोलविले व त्यांना म्हणाला, “जर कोणाला माझ्या मागे यायचे आहे

तर त्याने आत्मत्याग करावा. आपला वधस्तंभ घ्यावा व मला अनुसरावे. ³⁵जो कोणी आपला जीव वाचवू पाहतो तो जिवाला मुकेल व जो कोणी माझ्यासाठी व सुवार्तेसाठी जिवाला मुकेल तो आपला जीव वाचवील. ³⁶मनुष्याने सर्व जग मिळविले व जिवाचा नाश करून घेतला तर त्याला काय लाभ? ³⁷जिवाच्या मोबदल्यात मनुष्य काय देऊ शकेल? ³⁸या व्यभिचारी आणि पापी पिढीत जो कोणी माझी व माझ्या वचनांची लाज धरतो तर मनुष्याचा पुत्रही जेव्हा तो आपल्या पित्याच्या गौरवात पवित्र दूतांसह येईल तेव्हा त्यांची लाज धरील."

9 येशू त्या लोकांना म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो की, येथे उभे असलेले काही असे आहेत की. ज्यांना देवाचे राज्य सामर्थ्यानिशी आलेले दिसेपर्यंत मरणाने अनुभव येणार नाही."

मोशे व एलीयाबरोबर येशू (मतय 17:1-13; लूक 9:28-36)

²सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि योहान यांना आपल्याबरोबर एका उंच डोंगरावर नेले आणि तेथे त्यांच्यासमोर त्याचे रूपांतर झाले. ³त्याची वस्त्रे चमकदार, अत्यंत पांढरी शुभ्र, इतकी की तशी पृथ्वीवरील कोणत्याही परिदालाशुभ्र करता येणार नाहीत, अशी होती. ⁴एलीया व मोशे त्याच्याबरोबर प्रगट झाले, ते येशूबरोबर संभाषण करीत होते. ⁵पेत्र येशूला म्हणाला, "गुरुजी, आपण येथे आहोत हे चांगले आहे. आपण तीन मंडप बनवू एक आपणांसाठी, एक मोशेसाठी व एक एलीयासाठी." ⁶पेत्र असे बोलला कारण काय बोलावे ते त्याला समजेना कारण ते भयभीत झाले होते.

⁷मग एक मेघ आला आणि त्याने त्यांच्यावर छाया केली. मेघातून एक वाणी झाली, "हा माझा प्रिय पुत्र आहे याचे तुम्ही ऐका."

⁸आणि एकाएकी त्यांनी एकदम सभोवती पाहिले तेव्हा त्यांना येशूशिवय कोणीही दिसले नाही.

⁹ते डोंगरावरून खाली येत असता येशूने त्यांना आज्ञा केली की, तुम्ही जे पाहिले आहे ते मनुष्याचा पुत्र मेलेल्यातून उठेपर्यंत कोणालाही सांगू नका."

¹⁰म्हणून त्यांनी ही गोष्ट त्यांच्यातच ठेवली, परंतु ते मेलेल्यांतून उठणे याचा अर्थ काय याविषयी आपसात चर्चा करीत होते. ¹¹त्यांनी येशूला विचारले, "प्रथम एलीया आला पाहिजे असे नियमशास्त्राचे शिक्षक का म्हणतात?"

¹²तो त्यांना म्हणाला, "होय, एलीया सर्व गोष्टी व्यवस्थितपणे करण्यासाठी आला पाहिजे. परंतु मनुष्याच्या पुत्राविषयी त्याने पुष्कळ दुःखे सोसावीत व नाकारले जावे असे पवित्र शास्त्रात का लिहिले आहे? ¹³मी तुम्हांला सांगतो, एलीया आधीच आला आहे आणि जसे त्याच्याविषयी लिहिले आहे तसे, त्यांनी त्यांना पाहिजे तसे त्याचे केले."

येशू एका आजारी मुलाला बरे करतो (मतय 17:14-20; लूक 9:37-43)

¹⁴नंतर ते उरलेल्या शिष्यांजवळ आले, तेव्हा त्यांना त्यांच्याभोवती मोठा लोकसमुदाय दिसला आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक त्यांच्याशी वाद घालीत होते. ¹⁵सर्व लोक येशूला पाहताच आश्चर्यचकित झाले आणि ते त्याला वंदन करण्यासाठी धावले. ¹⁶येशूने त्यांना विचारले, "तुम्ही त्यांच्याशी कसला वाद घालीत आहात?"

¹⁷लोकांतील एकाने त्याला उत्तर दिले, "गुरुजी, मी माझ्या मुलाला आपणकडे आणले. त्याला अशुद्ध आत्मा लागला असून तो बोलू शकत नाही. ¹⁸आणि जेव्हा तो त्याला धरतो तेव्हा त्याला खाली आपटतो व तोंडाला फेस आणतो, दात चावतो व नंतर ताठ होतो. मी आपल्या शिष्यांना त्याला काढावयास सांगितले परंतु ते काढू शकले नाहीत."

¹⁹येशू त्यांना म्हणाला, "तुम्ही लोक विश्वास ठेवीत नाही. मी तुमचे कोठवर सहन करू? मुलाला इकडे आणा."

²⁰नंतर त्यांनी मुलाला येशूकडे आणले आणि जेव्हा त्या आत्म्याने येशूकडे पाहिले तेव्हा लगेच त्या मुलाला पिळवटून टाकले. तो जमिनीवर पडला आणि तोंडाला फेस आला आणि तो लोळू लागला.

²¹नंतर येशूने त्याच्या वडिलांना विचारले, "किती काळ हा असा आहे?"

वडिलांनी उत्तर दिले, "बाळपणापासून हा असा आहे. ²²पुष्कळदा ठार करण्यासाठी तो त्याला अग्नीत किंवा पाण्यात टाकीत असे. परंतु आपण काही करत असाल तर आम्हांवर दया करा, आणि आम्हांला मदत करा."

²³येशू त्याला म्हणाला, "तू म्हणालास तुम्हांला काही तरी करणे शक्य असेल तर, परंतु जो विश्वास ठेवतो त्या मनुष्याला सर्व काही शक्य असते."

²⁴तेव्हा लागलेच मुलाचे वडील मोठ्याने ओरडून म्हणाले, "मी विश्वास धरतो, माझा अविश्वास घालवण्यास मदत करा."

²⁵येशूने लोकसमुदाय त्याच्याकडे धावत येत आहे असे पाहिले तेव्हा येशू त्या अशुद्ध आत्म्याला धमकावून म्हणाला, "अरे याला मुके बहिरे करणाऱ्या आत्म्या मी तुला आज्ञा करतो की, याच्यातून बाहेर नीघ आणि पुन्हा कधीही याच्यात शिरू नको."

²⁶नंतर तो अशुद्ध आत्मा किंचाळला व मुलाला अगदी पिळवटून बाहेर निघाला. मुलगा मृतासारखा झाला आणि लोकांना वाटले, तो मेलाला. ²⁷परंतु येशूने त्याला हातास धरून त्याच्या पायावर उभे केले. आणि मुलगा उभा राहिला. ²⁸नंतर येशू घरात गेल्यावर त्याच्या शिष्यांनी त्याला एकांतात विचारले, "आम्ही तो अशुद्ध आत्मा का काढू शकलो नाही?"

²⁹येशू त्यांना म्हणाला, "ही असली भुते प्रार्थनेशिवाय व उपासावाचून दुसऱ्या कशाने निघणे शक्य नाही."

येशू स्वतःच्या मरणाविषयी सांगतो (मत्तय 17:22-23; लूक 9:43-45)

³⁰ते तेथून निघाले आणि गालीलतून प्रवास करीत गेले. ते कोठे आहेत हे कोणालाही कळू नये अशी येशूची इच्छा होती. ³¹कारण तो आपल्या शिष्यांस शिकवीत होता. तो त्यांना म्हणाला, "मनुष्याचा पुत्र विश्वासघाताने धरून माणसांच्या हाती दिला जाणार आहे. ते त्याला ठार मारतील. परंतु मारला गेल्यानंतर तो तिसऱ्या दिवशी उठेल."

³²पण या बोलण्याचा अर्थ त्यांना समजला नाही. आणि त्याविषयी त्याला विचारण्यास ते भीत होते.

सर्वात मोठा कोण हे येशू सांगतो (मत्तय 18:1-5; लूक 9:46-48)

³³येशू व त्याचे शिष्य कफर्नाहमास आले. येशू घरात असता त्याने त्यांना विचारले, "वाटेत तुम्ही कशाविषयी चर्चा करीत होता?" ³⁴परंतु ते गप्प राहिले कारण वाटेत त्यांनी सर्वात मोठा कोण याविषयी चर्चा केली होती.

³⁵मग येशू खाली बसला, त्याने बारा जणांना बोलावून त्यांना म्हटले, "जर कोणाला पहिले व्हावयाचे असेल तर त्याने शेवटले झाले पाहिजे आणि सर्वांचा सेवक झाले पाहिजे."

³⁶येशू एका बालकाला घेऊन त्यांच्यापुढे उभा राहिला. येशूने त्या बालकाच्या हातास धरले व बालकास उचलून घेऊन त्यांना म्हणाला, ³⁷"जो कोणी ह्यासारख्या लहान बालकाला माझ्या नावाने स्वीकारतो तो मला स्वीकारतो आणि जो कोणी मला स्वीकारतो तो केवळ माझाच स्वीकार करतो असे नाही तर ज्याने मला पाठविले त्याचाही स्वीकार करतो."

कोणीही मनुष्य जो आपणाविरुद्ध नाही तो आपल्या बाजूचा आहे (लूक 9:49-50)

³⁸योहान येशूला म्हणाला, "गुरुजी, आम्ही एकाला आपल्या नावाने भुते काढतांना पाहिले आणि आम्ही त्याला थांबविण्याचा प्रयत्न केला कारण तो आपल्यापैकी नव्हता."

³⁹परंतु येशू म्हणाला, "त्याला मना करू नका, कारण जो कोणी माझ्या नावाने चमत्कार करतो तो नंतर माझ्याविषयी वाईट बोलू शकणार नाही. ⁴⁰जो आपल्याविरुद्ध नाही तो आपल्याला अनुकूल आहे. ⁴¹मी तुम्हांला खरे सांगतो, ख्रिस्ताचे म्हणून तुम्हांला जो कोणी एक प्याला पाणी देईल तो नक्कीच आपल्या प्रतिफळाला मुकणार नाही. ⁴²माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या या लहानातील एकाला देवापासून परावृत्त करील, त्याच्या

गळ्यात जात्याची तळी बांधून त्याला समुद्रात फेकून देणे हे त्याच्यासाठी बरे आहे. ⁴³जर तुझा उजवा हात तुला पाप करायला प्रवृत्त करतो तर तो तोडून टाक. दोन हात असून नरकात न विझणाऱ्या अग्नीत जाण्यापेक्षा व्यंग असून जीवनात जाणे बरे. ⁴⁴* ⁴⁵आणि जर तुझा पाय तुला पाप करवावयास लावतो तर तो काढून टाक. दोन पाय असून नरकात फेकले जावे यापेक्षा लंगडे होऊन जीवनात गेलेले बरे. ⁴⁶* ⁴¹⁻⁴⁸जर तुझा उजवा डोळा तुला पाप करवावयास लावितो तर तो काढून टाक. दोन डोळे असून जेथे त्यांना खाणारे किडे मरत नाहीत आणि अग्नि विझत नाही अशा नरकात फेकले जावे यापेक्षा एक डोळा असून देवाच्या राज्यात जाणे हे बरे. ⁴⁹कारण प्रत्येकाची अग्नीने परीक्षा घेतली जाईल.

⁵⁰मीठ चांगले आहे. जर मिठांने त्याचा खारटपणा घालविला तर ते पुन्हा कसे खारट कराल. तुम्ही आपणामध्ये मीठ असू द्या आणि एकमेकांबरोबर शांतीने राहा."

येशू घटस्फोटविषयी शिकवितो (मत्तय 19:1-12)

10 नंतर येशूने ती जागा सोडली आणि यहूदीया प्रांतात व यार्देन ओलांडून पलीकडे गेला. लोक पुन्हा गटागटाने त्याच्याकडे आले. आणि जसा त्याचा परिपाठ होता तसे त्याने त्यांना शिकविले.

²काही परुशी येशूकडे आले. त्यांनी त्याला विचारले, "आपल्या पत्नीला घटस्फोट द्यावा हे मनुष्यासाठी कायदेशीर आहे काय?" हे तर त्यांनी त्याची परीक्षा पाहण्यासाठी विचारले. ³येशूने त्यांना उत्तर दिले, "मोशेने तुम्हांला काय आज्ञा दिली आहे?" ⁴ते म्हणाले, "मोशेने पुरुषाला सूटपत्र लिहिण्याची व असे करून आपल्या बायकोला सोडण्याची परवानगी दिली आहे."

⁵येशू म्हणाला, "कारण केवळ तुमच्या हट्टामुळे मोशेने तुमच्यासाठी ही पर्यायी अनुमति दिली (लिहिली) आहे. ⁶परंतु उत्पत्तीच्या आरंभापासून देवाने त्यांना पुरुष व स्त्री असे निर्माण केले.* ⁷या कारणामुळे पुरुष आपल्या आईवडिलांना सोडील व आपल्या पत्नीशी जडून राहील. ⁸आणि ती दोघे एकदेह होतील.* म्हणून यापुढे ती दोन नाहीत तर एकदेह आहेत. ⁹यासाठी देवाने जे जोडले आहे ते मनुष्याने वेगळे करू नये." ¹⁰नंतर, येशू व शिष्य घरात असता शिष्यांनी या गोष्टीविषयी त्याला विचारले,

वचन 44 काही ग्रीक प्रतीमध्ये वचन 44 जोडतात जे वचन 48 सारखेच आहे.

वचन 46 काही ग्रीक प्रतीमध्ये वचन 46 जोडतात जे वचन 48 सारखेच आहे.

उत्पत्तीच्या ... केले उत्पत्ति 1:27

या कारणामुळे ... होतील उत्पत्ति 2:24

¹¹येशू त्यांना म्हणाला, “जो कोणी आपली पत्नी टाकतो व दुसरीबरोबर लग्न करतो तो आपल्या पत्नीविरुद्ध व्यभिचार करतो. ¹²आणि जर पत्नी आपल्या नवऱ्याला सोडते आणि दुसऱ्याबरोबर लग्न करते तर तीही व्यभिचार करते.”

येशू मुलांचा स्वीकार करतो
(मत्थ 19:13-15; लूक 18:15-17)

¹³त्याने त्यांना स्पर्श करावा, यासाठी लोक लहान बालकांना त्याच्याकडे आणीत होते. परंतु शिष्यांनी त्यांना दटावले ¹⁴येशूने हे पाहिले तेव्हा तो रागावला आणि त्यांना म्हणाला, “लहान बालकांना माझ्याकडे येऊ द्या. त्यांना मना करू नका कारण देवाचे राज्य यांच्यासारख्यांचेच आहे. ¹⁵मी तुम्हांस खरे सांगतो, जो कोणी बालकासारखा देवाच्या राज्याचा स्वीकार करणार नाही त्याचा तेथे कधीही प्रवेश होणार नाही.” ¹⁶तेव्हा त्याने बालकांना उचलून जवळ घेतले. आपले हात त्यांच्यावर ठेवले आणि आशीर्वाद दिला.

श्रीमंत मनुष्य अनुसरण्याचे नाकारतो
(मत्थ 19:16-30; लूक 18:18-30)

¹⁷येशू प्रवासाला निघाला असता एक मनुष्य त्याच्याकडे धावत आला आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकून म्हणाला, “उत्तम गुरूजी, अनंतकाळचे जीवन मिळण्यासाठी मी काय करावे?”

¹⁸येशू त्याला म्हणाला, “तू मला उत्तम का म्हणतोस? एका देवाशिवाय कोणी उत्तम नाही. ¹⁹तुला आज्ञा माहीत आहेतच : खून करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसवू नको, आपल्या वडिलांचा व आपल्या आईचा सन्मान कर.”

²⁰तो मनुष्य म्हणाला, “गुरूजी, मी तरुणपणापासून या आज्ञा पाळत आलो आहे.”

²¹येशूने त्याच्याकडे पाहिले त्याला त्याच्याविषयी प्रेम वाटले. तो त्याला म्हणाला, “तुझ्यामध्ये एका गोष्टीची उणीव आहे. जा, तुझ्याजवळ जे सर्व आहे ते वीक. नंतर ते गोरगरिबांस वाटून टाक. स्वर्गात तुला संपत्ती प्राप्त होईल. तर मग चल आणि माझ्या मागे ये.”

²²हे शब्द ऐकून तो मनुष्य खूप निराश झाला व खिन्न होऊन निघून गेला कारण त्याच्याजवळ खूप संपत्ति होती.

²³येशूने सभोवताली पाहिले व तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, “ज्याच्याजवळ संपत्ति आहे त्याचा देवाच्या राज्यात (श्रीमंतांचा) प्रवेश होणे किती कठीण आहे!”

²⁴त्याचे शब्द ऐकून शिष्य थक्क झाले, परंतु येशू त्यास म्हणाला, “माझ्या मुलांनो, देवाच्या राज्यात श्रीमंतांचा प्रवेश होणे किती कठीण आहे! ²⁵श्रीमंतांचा देवाच्या राज्यात प्रवेश होणे यापेक्षा उंटाला सुईच्या नेढ्यातून जाणे सोपे आहे.” ²⁶ते यापेक्षाही अधिक आश्चर्यचकित झाले आणि

एकमेकाला म्हणाले, “तर मग कोणाचे तारण होणे शक्य आहे?”

²⁷त्यांच्याकडे पाहून येशू म्हणाला, “मनुष्यांना हे अशक्य आहे पण देवाला अशक्य नाही. कारण सर्व गोष्टी देवाला शक्य आहेत.”

²⁸पत्र त्याला म्हणू लागला, “पाहा, आम्ही सर्व सोडले आणि आपल्या मागे आलो आहोत.”

²⁹येशू म्हणाला, “मी तुम्हांला खरे सांगतो की, ज्या कोणी माझ्यासाठी व सुवातेसाठी आपले घर, भाऊ, बहिणी, आईवडील, मुले किंवा शेतीवाडी सोडली, त्याचा छळ झाला तरी ³⁰त्याला शंभरपटीने फायदा मिळेल आणि येणाऱ्या युगात त्याला अनंतकाळचे जीवन मिळाल्याशिवाय राहणार नाही.” ³¹परंतु ज्यांना सध्या मोठे स्थान आहे भविष्यात त्यांना खालचे स्थान मिळेल व ज्यांना खालचे स्थान आहे त्यांना मोठे स्थान मिळेल.”

येशू पुन्हा आपल्या मरणाविषयी सांगतो
(मत्थ 20:17-19; लूक 18:31-34)

³²ते वर यरुशलमेच्या रस्त्यावरून जात असता येशू त्यांच्यापुढे चालत होता. त्याचे शिष्य विस्मित झाले होते आणि त्यांच्यामागून येणारे घाबरले होते. नंतर येशूने त्या बारा शिष्यांना पुन्हा एका बाजूला घेतले आणि स्वतःच्या बाबतीत काय घडणार आहे हे त्यांना सांगू लागला. ³³“एका! आपण वर यरुशलमेस जात आहोत आणि मनुष्याचा पुत्र विश्वासघाताने धरून मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक यांच्या हाती दिला जाईल. ते त्याला मरणाची शिक्षा देतील आणि ते त्याला यहुदीतर लोकांच्या हाती देतील. ³⁴ते त्याची थट्टा करतील, त्याच्यावर थुंकतील, त्याला फटके मारतील, ठार करतील आणि तीन दिवसांनी तो पुन्हा उठेल.”

याकोब व योहान येशूला मदतीसाठी विचारतात
(मत्थ 20:20-28)

³⁵याकोब व योहान हे जब्दीचे मुलगे त्याच्याकडे आले. आणि त्याला म्हणाले, “गुरूजी, आम्ही आपणांजवळ जे मागू ते आपण आमच्यासाठी करावे अशी आमची इच्छा आहे.”

³⁶येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुमच्यासाठी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?”

³⁷ते म्हणाले, “आपल्या वैभवात आमच्यापैकी एकाला तुमच्या उजवीकडे व दुसऱ्याला डावीकडे बसण्याचा अधिकार द्यावा.”

³⁸येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही काय मागत आहात हे तुम्हांस कळत नाही. मी जो प्याला पिणार आहे, तो तुमच्याने पिणे शक्य आहे काय? किंवा मी जो बापतिस्मा घेणार आहे तो तुमच्याने घेणे शक्य आहे काय?

³⁹ते त्याला म्हणाले, "आम्हांस शक्य आहे."

मग येशू त्यांना म्हणाला, "मी जो प्याला पिणार आहे तो तुम्ही प्याल आणि जो बाप्टिसमा घेईन तो तुम्ही घ्याल, ⁴⁰परंतु माझ्या उजवीकडे किंवा डावीकडे बसू देणे माझ्या हाती नाही. ज्यांच्यासाठी त्या जागा तयार केल्या आहेत, त्यांच्यासाठीच त्या राखून ठेवल्या आहेत."

⁴¹दहा शिष्यांनी या विनंतिविषयी ऐकले तेव्हा ते याकोब व योहानावर फार रागावले. ⁴²येशूने त्यांना जवळ बोलाविले आणि म्हटले, "तुम्हांस माहित आहे की, परराष्ट्र रीत्यांचे जे सत्ताधारी आहेत ते त्यांच्यावर स्वामित्व गाजवितात आणि त्यांचे पुढारी त्यांच्यावर अधिकार गाजवितात. ⁴³परंतु तुमच्याबाबतीत तसे नाही. तुमच्यातील जो कोणी मोठा होऊ पाहतो त्याने तुमचा सेवक झाले पाहिजे. ⁴⁴आणि जो कोणी पहिला होऊ इच्छितो त्याने सर्वांचा सेवक झाले पाहिजे. ⁴⁵कारण मनुष्याचा पुत्रही सेवा करून घ्यावयास नाही तर तो सेवा करावयास आला आहे. व अनेकांसाठी आपले जीवन खंडणी म्हणून देण्यासाठी आला आहे."

येशू आंधळ्याला बरे करतो (मत्तय 20:29-34; लूक 18:35-43)

⁴⁶मग ते यरीहोस आले. येशू आपले शिष्य व लोकसमुदायासह यरीहो सोडून जात असता तिमयाचा मुलगा बार्तीमय हा एक आंधळ्या भिकारी रस्त्याच्या कडेला बसला होता. ⁴⁷जेव्हा त्याने ऐकले की, नासरेथचा येशू जात आहे तेव्हा तो मोठ्याने ओरडून म्हणून लागला, "येशू दाविदाचे पुत्र माझ्यावर दया करा."

⁴⁸तेव्हा त्याने गप्प बसावे म्हणून अनेकांनी त्याला दटावले. पण तो अधिक मोठ्याने ओरडून म्हणू लागला. "येशू दाविदाचे पुत्र मजवर दया करा."

⁴⁹मग येशू थांबला आणि म्हणाला, "त्याला बोलवा. तेव्हा त्यांनी आंधळ्या मनुष्याला बोलाविले आणि म्हटले, "धीर धर, येशू तुला बोलावीत आहे." ⁵⁰त्या आंधळ्याने आपला झगा टाकला, उडी मारली व तो येशूकडे आला.

⁵¹येशू त्याला म्हणाला, "मी तुझ्यासाठी काय करावे अशी तुझी इच्छा आहे?" आंधळ्या मनुष्य त्याला म्हणाला, "गुरूजी मला पुन्हा दृष्टी प्राप्त व्हावी." ⁵²मग येशू त्याला म्हणाला, "जा! तू विश्वास ठेवलास म्हणून तू बरा झाला आहेस." लगेच तो पाहू शकला (त्याला दृष्टी आली) आणि रस्त्याने तो येशूच्या मागे चालू लागला.

येशू यरुशलमेत राजासारखा प्रवेश करतो (मत्तय 21:1-11; लूक 19:28-40; योहान 12:12-19)

11 जेव्हा ते यरुशलमेजवळ जैतुनाच्या डोंगराजवळ बेथानी गावाजवळ आले तेव्हा येशूने आपल्या दोन शिष्यास असे सांगून पाठविले की, ²"तुम्ही जे गाव

पुढे दिसते त्या गावात जा. गावात जाताच, ज्याच्यावर कोणी बसले नाही असे शिंगरू बांधलेले आढळेल. ते सोडा व येथे आणा. ³आणि जर कोणी तुम्हांला विचारले, 'तुम्ही हे का नेत आहात?' तर तुम्ही असे म्हणा, 'प्रभूला याची गरज आहे.' व तो ते लगेच परत येथे पाठवील."

⁴मग ते गेले आणि त्यांना रस्त्यावर, दाराजवळ एक शिंगरू बांधलेले दिसले. मग त्यांनी ते सोडले. ⁵येथे उभे असलेल्या लोकांपैकी काही जण त्यांना म्हणाले, "हे शिंगरू सोडून तुम्ही काय करीत आहात?" ⁶त्यांनी येशू त्यांना काय म्हणाला ते सांगितले. तेव्हा त्या लोकांनी त्यास ते शिंगरू नेऊ दिले. ⁷त्यांनी ते शिंगरू येशूकडे आणले. त्यांनी आपली वस्त्रे त्याच्यावर पांघरली व येशू त्यावर बसला. ⁸पुष्कळ लोकांनी आपले झगे रस्त्यावर पसरले आणि इतरांनी शेतातून तोंडलेल्या डहाळ्या पसरल्या. ⁹पुढे चालणारे व मागून येणारे घोषणा देऊ लागले,

"होसान्ना, प्रभूच्या नावाने येणारा धन्यवादित असो.

स्तोत्र. 118:25-26

¹⁰आमचा पूर्वज दावीद याचे येणारे राज्य धन्यवादित असो. स्वर्गात होसान्ना"

¹¹नंतर येशूने यरुशलमेत प्रवेश केल्यावर तो मंदिरात गेला व सभोवतालचे सर्व पाहिले. त्या सुमारास संध्याकाळ झाली होती म्हणून तो बेथानीस गेला व शिष्यांना आपल्याबरोबर नेले.

¹²दुसऱ्या दिवशी ते बेथानी सोडून जात असताना येशूला भूक लागली. ¹³त्याने दूर असलेल्या व पानांनी भरलेल्या अंजिराच्या झाडाकडे पाहिले. त्यावर काही मिळेल या आशेने तो पाहावयास गेला पण तेथे त्याला पानांशिवाय काही आढळले नाही. कारण तो अंजिराचा हंगाम नव्हता. ¹⁴नंतर तो त्याला म्हणाला, "यापुढे तुझे फळ कोणीही कधीही खाणार नाही." त्याच्या शिष्यांनी हे ऐकले.

येशू मंदिरात जातो

(मत्तय 21:12-17; लूक 19:45-48;
योहान 2:13-22)

¹⁵नंतर ते यरुशलमेत गेले आणि येशू मंदिरात गेला तेव्हा मंदिरात जे खरेदी विक्रीचा व्यवहार करीत होते त्यांना येशू बाहेर घालवू लागला. त्याने सराफांचे चौरंग व जे कबुतरे विकत होते त्यांची बाके उलथून टाकली. ¹⁶येशूने मंदिरातून कोणालाही काहीही बाहेर नेऊ दिले नाही. ¹⁷मग येशू शिकवू लागला. तो त्यांना म्हणाला, "माझ्या घराला सर्व राष्ट्रांचे प्रार्थनामंदिर म्हणतील, असे पवित्र शास्त्रात लिहिले नाही काय? परंतु तुम्ही त्याला चोरांची गुहा बनविली आहे.*"

¹⁸मुख्य याजकांनी आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी हे एकले आणि ते त्याला ठार मारण्याचा मार्ग शोधू लागले. कारण सर्व लोक त्याच्या शिक्षणाने थक्क झाल्याने ते त्याला भीत होते. ¹⁹त्या रात्री येशू व त्याचे शिष्य शहराबाहेर गेले.

येशू विश्वासाचे सामर्थ्य दाखवितो (मत्थ 21:20-22)

²⁰सकाळी येशू आणि त्याचे शिष्य जात असता त्यांनी ते अंजिराचे झाड मुळपासून वाळून गेलेले पाहिले. ²¹पेत्राला आठवण झाली. तो येशूला म्हणाला, "गुरूजी, पाहा! ज्या अंजिराच्या झाडाला आपण शाप दिला ते वाळून गेले आहे."

²²येशूने उत्तर दिले, "देवावर विश्वास ठेवा. ²³मी तुम्हांस खरे सांगतो की, जो कोणी या डोंगराला 'उपटून समुद्रात टाकला जा' असे म्हणेल व तो आपल्या मनात शंका न धरता, त्याच्या शब्दांप्रमाणे घडेल असा विश्वास धरील तर त्याच्यासाठी तसेच घडेल. ²⁴या कारणास्तव मी तुम्हांस सांगतो जे काही तुम्ही प्रार्थनेत मागाल ते मिळालेच आहे असा विश्वास धरा आणि ते तुम्हांला मिळेल. ²⁵जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करीत उभे राहता तेव्हा तुमच्या मनात जर कोणाच्या विरुद्ध काही असेल तर त्याची क्षमा करा यासाठी की, तुमच्या स्वर्गातील पित्याने तुमच्या पापांची क्षमा करावी. ²⁶परंतु तुम्ही जर क्षमा करणार नाही तर तुमचा स्वर्गातील पिताही तुमच्या अपराधांची क्षमा करणार नाही."

यहूदी पुढारी येशूच्या अधिकाराविषयी संशय घेतात (मत्थ 21:23-27; लूक 20:1-8)

²⁷ते परत यरुशलैमेस आले. आणि येशू मंदिरात फिरत असता मुख्य याजक, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडील त्याच्याकडे आले. ²⁸आणि त्याला म्हणाले, "आपण कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करता? त्या करण्याचा अधिकार आपणांस कोणी दिला?"

²⁹येशू त्यांना म्हणाला, "मीही तुम्हांला एक प्रश्न विचारतो आणि जर तुम्ही मला त्याचे उत्तर दिले तर मी या गोष्टी कोणत्या अधिकाराने करतो हे तुम्हांस सांगेन. ³⁰योहानाचा बापतिस्मा स्वर्गातून होता की मनुष्यांपासून होता? याचे उत्तर द्या."

³¹त्याविषयी त्यांनी आपसात चर्चा केली आणि म्हणू लागले जर आपण तो स्वर्गापासून म्हणावे तर तो म्हणेल, "मग त्यावर तुम्ही विश्वास का ठेवला नाही?" ³²परंतु जर आपण तो मनुष्यांपासून आहे असे म्हणावे तर लोक आपणावर रागावतील." पुढाच्यांना लोकांची भीति वाटत होती. कारण सर्व लोकांचा विश्वास होता की योहान खरोखर सद्दिष्ट होता. ³³मग त्यांनी येशूला उत्तर दिले, "आम्हांला माहीत नाही." तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, "मग

मीही या गोष्टी कोणत्या अधिकाराने करीत आहे हे तुम्हांला सांगत नाही."

देव त्याचा पुत्र पाठवितो

(मत्थ 21:33-46; लूक 20:9-19)

12 येशू त्यांना बोधकथा सांगून शिकवू लागला. "एका मनुष्याने द्राक्षाचा मळा लावला व त्याच्याभोवती कुंपण घातले. त्याने द्राक्षारसासाठी कुंड खणले, आणि देहळणीसाठी माळा बांधला. त्याने तो शेतकऱ्यास खंडाने दिला व तो दूर प्रवासास गेला. ²हंगामाच्या योग्य वेळी शेतकऱ्याकडून द्राक्षमळ्यातील फळांचा योग्य हिस्सा मिळावा म्हणून त्याने एका नोकरास पाठविले. ³परंतु त्यांनी नोकरास धरले, मारले आणि रिकामे पाठवून दिले. ⁴नंतर त्याने दुसऱ्या नोकरास पाठविले. त्यांनी त्याचे डोके फोडले आणि त्याला अपमानकारक रीतीने वागविले. ⁵मग धन्याने आणखी एका नोकराला पाठविले. त्यांनी त्याला जिवे मारले त्याने इतर अनेकांना पाठविले. शेतकऱ्यांनी काहींना हाणमार केली तर काहींना ठार मारले.

⁶धन्याजवळ पाठविण्यासाठी आता फक्त त्याचा प्रिय मुलगा उरला होता. त्याने त्याला सर्वांत शेवटी पाठविले. तो म्हणाला, "खात्रीने ते माझ्या मुलाला मान देतील." तो त्याचा आवडता मुलगा होता, म्हणून शेवटी त्याने त्याला त्या शेतकऱ्यांकडे पाठविले. ⁷परंतु ते शेतकरी एकमेकांस म्हणाले, "हा तर वारस आहे. चला, आपण याला जिवे मारू म्हणजे वतन आपले होईल!"

⁸मग त्यांनी त्याला धरले, जिवे मारले, आणि द्राक्षमळ्याबाहेर फेकून दिले.

⁹तर मग द्राक्षमळ्याचा धनी काय करील? तो येईल आणि शेतकऱ्यांना जिवे मारील व द्राक्षमळा दुसऱ्यांना देईल. ¹⁰तुम्ही हा शास्त्रलेख वाचला नाही काय?

‘जो दगड बांधणारांनी नाकारला तो कोनशिला झाला.

¹¹हे प्रभूने केले. आणि ते आमच्यासाठी आश्चर्य कारक आहे.’”

स्तोत्र. 118:22-23

¹²मग ते येशूला अटक करण्याचा मार्ग शोधू लागले. परंतु त्यांना लोकांची भीति वाटत होती. त्याला अटक करण्याची त्यांची इच्छा होती कारण त्यांना माहीत होते की, ही बोधकथा त्याने त्यांनाच उद्देशून सांगितली होती. मग ते त्याला सोडून निघून गेले.

यहूदी पुढारी येशूला फसविण्याचा प्रयत्न करतात (मत्थ 22:15-22; लूक 20:20-26)

¹³नंतर त्यांनी त्याला चुकीचे बोलताना पकडावे म्हणून काही परूशी व हेरोदी यांना. त्याच्याकडे पाठविले. ¹⁴ते

त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, "गुरूजी आम्हांस माहीत आहे की, आपण प्रामाणिक आहात आणि कुणाची तमा न बाळगता आपण देवाचा मार्ग खरेपणाने शिकविता. तर मग कैसराला कर देणे योग्य आहे की नाही? आणि आम्ही तो द्यावा की न द्यावा?"

¹⁵परंतु येशूने त्यांचा ढोंगीपणा ओळखला व त्यांना म्हणाला, "तुम्ही माझी परीक्षा का पाहता? माझ्याकडे एक नाणे (चांदीचे एक नाणे) आणा म्हणजे मी ते पाहीन." ¹⁶मग त्यांनी त्याच्याकडे नाणे आणले. त्याने त्यांना विचारले, "हा मुखवटा व लेख कोणाचा आहे?" ते त्याला म्हणाले, "कैसराचा"

¹⁷मग येशू त्यांना म्हणाला, "कैसराचे ते कैसराला व देवाचे ते देवाला द्या." तेव्हा त्यांना त्याच्याविषयी फार आश्चर्य वाटले.

काही सद्दुकी येशूला फसविण्याचा प्रयत्न करतात (मत्तय 22:23-33; लूक 20:27-40)

¹⁸नंतर काही सद्दुकी त्याच्याकडे आले, (सद्दुकी पुनरुत्थान नाही असे समजतात) त्यांनी त्याला विचारले, ¹⁹गुरूजी, मोशाने आमच्यासाठी असे लिहिले आहे की, जर कोणा मनुष्याचा भाऊ मेला व पत्नी राहिली, परंतु मूलबाळ नसले तर वंश पुढे चालावा म्हणून त्या मनुष्याने तिच्याबरोबर लग्न करावे आणि मेलेल्या भावाचा वंश वाढवावा. ²⁰असे कोणी सात भाऊ होते. पहिल्याने पत्नी केली व तो मूलबाळ न होता मेला. ²¹दुसऱ्याने तिच्याबरोबर लग्न केले. तोही मूलबाळ न होता मेला. ²²तिसऱ्याने तसेच केले. त्या सात भावांपैकी एकालाही त्या स्त्रीपासून, मूलबाळ झाले नाही. शेवटी ती स्त्रीही मेली. ²³सातही भावांनी तिच्याबरोबर लग्न केले तर पुनरुत्थानाच्या वेळी जेव्हा लोक मेलेल्यातून उठतील तेव्हा ती कोणाची पत्नी असेल? कारण सातही जणांनी तिच्याबरोबर लग्न केले होते."

²⁴येशू त्यांना म्हणाला, "खात्रीने, पवित्र शास्त्र आणि देवाचे सामर्थ्य तुम्हांला माहीत नाही म्हणून तुम्ही अशी चूक करीत आहात. ²⁵कारण जेव्हा लोक मेलेल्यातून उठतील तेव्हा ते लग्न करणार नाहीत व करून देणार नाहीत. त्याऐवजी ते स्वर्गातील देवदूताप्रमाणे असतील. ²⁶परंतु मेलेल्यांच्या पुन्हा उठण्याविषयी तुम्ही मोशाला पुस्तकातील जडल्या झुडपाविषयी वाचले नाही काय? तेथे देव मोशाला म्हणाला, "मी अब्राहामाचा, इसहाकाचा आणि याकोबाचा देव आहे.*

²⁷तो मेलेल्यांचा देव नव्हे तर जिवंत लोकांचा देव आहे. तुम्ही फार चुकत आहा."

सर्वात महत्त्वाची आज्ञा कोणती?

(मत्तय 22:34-40; लूक 10:25-28)

²⁸त्यानंतर एका नियमशास्त्राच्या शिक्षकाने त्यांना वाद घालताना ऐकले. येशूने त्यांना किती चांगल्या प्रकारे उत्तर दिले ते पाहिले. तेव्हा त्याने विचारले, "सर्व आज्ञांत महत्त्वाची पहिली आज्ञा कोणती?"

²⁹येशूने उत्तर दिले, "पहिली महत्त्वाची आज्ञा ही, 'हे इझ्राएल, ऐक, आपला प्रभु देव अनन्य आहे. ³⁰तू आपला देव जो तुझा प्रभु आहे, त्याजवर संपूर्ण अंतःकरणाने, संपूर्ण जिवाने, संपूर्ण मनाने आणि संपूर्ण शक्तीने प्रीति कर.'*

³¹दुसरी आज्ञा ही आहे, 'जशी आपणावर तशी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीति कर.'* यापेक्षा दुसरी कोणतीही आज्ञा मोठी नाही."

³²तो मनुष्य उत्तरला, "देव एकच आहे, गुरूजी, आणि त्याच्याशिवाय कोणीही नाही असे आपण म्हणता ते योग्य बोललात." ³³त्याच्यावर पूर्ण अंतःकरणाने, पूर्ण समजुतीने, पूर्ण शक्तीने आणि जशी आपणावर तशी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीति करणे हे सर्व यज्ञ व अर्पणे, जी आपणास करण्याची आज्ञा दिली आहे, त्यापेक्षाही अधिक महत्त्वाचे आहे."

³⁴येशूने पाहिले की, त्या मनुष्याने शहाणपणाने उत्तर दिले आहे. तेव्हा तो त्याला म्हणाला, "तू देवाच्या राज्यापासून दूर नाहीस." त्यानंतर त्याला प्रश्न विचारण्याचे धाडस कोणी केले नाही. ³⁵येशू मंदिरात शिकवीत असता, तो म्हणाला, "ख्रिस्त दाविदाचा पुत्र आहे असे नियमशास्त्राचे शिक्षक म्हणतात ते कसे शक्य आहे?" ³⁶दावीद स्वतः पवित्र आत्म्याने प्रेरित होऊन म्हणाला,

'प्रभु देव, माझ्या प्रभूला म्हणाला, मी तुझे वैरी तुझ्या पायाखाली घालेपर्यंत तू माझ्या उजवीकडे बसै.'

स्तोत्र. 110:1

³⁷दावीद स्वतः ख्रिस्ताला 'प्रभु' म्हणतो तर मग ख्रिस्त दाविदाचा पुत्र कसा? आणि मोठा लोकसमुदाय त्याचे आनंदाने ऐकत होता.

³⁸शिक्षण देताना तो म्हणाला, "नियमशास्त्राच्या शिक्षकांविषयी सावध असा. त्यांना लांब झगे घालून मिरवायला आणि बाजारात नमस्कार घ्यायला आवडते.

³⁹आणि सभास्थानातील व मेजवानीतील सर्वात महत्त्वाच्या जागांची त्यांना आवड असते. ⁴⁰ते विधवांची घरे खाऊन टाकतात आणि धार्मिकता दाखविण्यासाठी ते लांब लांब प्रार्थना करतात. या लोकांना फार कडक शिक्षा होईल."

हे इझ्राएल ... कर अनुवाद 6:4-5

जशी ... प्रीति कर लेवीय 19:18

विधवा दान देण्याचा अर्थ दाखविते
(लूक 21:1-4)

⁴¹येशू दानपेटीच्या समोर बसला असता लोक पेटीत पैसे कसे टाकतात हे पाहत होता. आणि पुष्कळ श्रीमंत लोक भरपूर पैसे टाकत होते. ⁴²नंतर एक गरीब विधवा आली. तिने तांब्याची दोन लहान नाणी टाकली, ज्याची किंमत शंभरातील एका पैशाएवढी होती.

⁴³येशूने आपल्या शिष्यांना एकत्र बोलावले आणि म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो, की सर्वांनी त्या पेटीत जे दान टाकले त्या सर्वांपेक्षा या विधवेने अधिक टाकले आहे. ⁴⁴मी असे म्हणतो कारण त्यांच्याजवळ जे भरपूर होते त्यामधून त्यांनी काही दान दिले, परंतु ती गरीब असूनही तिच्याजवळ होते ते सर्व तिने देऊन टाकले. ती सर्व तिच्या जीवनाची उपजीविका होती."

मंदिराचा भावी विध्वंस

(मतय 24:1-44; लूक 21:5-33)

13 येशू मंदिरातून निघून जात असता त्याच्या शिष्यांपैकी एक जण त्याला म्हणाला, "गुरूजी, पाहा, खूप मोठ्या दगडांनी बांधलेली या मंदिराची इमारत किती सुंदर आहे."

²येशू त्याला म्हणाला "तू या मोठ्या इमारती पाहतोस ना? येथील एकही दगड दुसऱ्या दगडावर राहणार नाही. त्यातील प्रत्येक खाली पाडला जाईल."

³येशू मंदिरासमोरच्या जैतूनाच्या डोंगरावर बसला होता. पेत्र, याकोब, योहान आणि अंद्रिया यांनी त्याला एकांतात विचारले, ⁴"या गोष्टी केव्हा घडतील हे आम्हांस सांगा. आणि या गोष्टी पूर्ण होण्याची वेळ येईल तेव्हा कोणते चिन्ह घडेल?"

⁵नंतर येशू त्यांना सांगू लागला, "तुम्हांला कोणी फसवू नये म्हणून सावध राहा. ⁶पुष्कळ लोक माझ्या नावाने येतील व म्हणतील की, 'मी तोच आहे' आणि ते पुष्कळांना फसवतील. ⁷जेव्हा तुम्ही लढायाविषयी आणि लढायांच्या अफवांविषयी ऐकाल तेव्हा घाबरू नका. हे निश्चितपणे घडणारच आहे. पण एवढ्याने शेवट होणार नाही. ⁸एक राष्ट्रदुसऱ्या राष्ट्रवर उठेल, एक राज्य दुसऱ्या राज्यावर उठेल, निरनिराळ्या ठिकाणी धरणीकंप होतील आणि दुष्काळ होतील. पण या गोष्टी म्हणजे नाशाची सुरुवात आहे.

⁹"तुम्ही सावध असा. ते तुम्हांला न्याय सभांच्या स्वाधीन करतील आणि सभास्थानात तुम्हांला मार देतील. त्यांना साक्ष व्हावी म्हणून तुम्हांला राज्यकर्ते व राजे यांच्यासमोर उभे राहावे लागेल. ¹⁰या गोष्टी घडण्यापूर्वी सर्व राष्ट्रांमध्ये सुवार्तेची घोषणा झालीच पाहिजे. ¹¹ते तुम्हांला अटक करून चौकशीसाठी आणतील तेव्हा अगोदरच तुम्ही काय बोलावे याची काळजी करू नका, तर त्या घटकेला जे काही सुचविले जाईल ते बोला, कारण बोलणारे तुम्ही

नाही तर पवित्र आत्मा तुम्हासाठी बोलेल. ¹²भाऊ भावाला व वडील आपल्या मुलाला ठार मारण्यासाठी विश्वासघात करून धरून देतील. मुले आपल्या आईवडीलांविरुद्ध उठतील आणि ते त्यांना ठार करतील. ¹³आणि माझ्या नावामुळे सर्व जण तुमचा द्वेष करतील, पण जो शेवटपर्यंत टिकेल तोच तरेल."

¹⁴"जेव्हा तुम्ही 'नाशाला कारण अशी भयंकर गोष्ट, (दानीयाल संदेष्ट्याने सांगितलेला ओसाडीचा अमंगल पदार्थ) जो जिथे नको तेथे पाहाल. "(वाचकाने याचा अर्थ काय तो समजावून घ्यावा)" तेव्हा जे यहूदीयांत आहेत त्यांनी डोंगरात पळू जावे. ¹⁵जो मनुष्य आपल्या घराच्या छतावर असेल त्याने घरातून काही आणण्यासाठी खाली उतरू नये. ¹⁶आणि जर एखादा मनुष्य शेतात असेल तर त्याने आपला झगा आणण्यासाठी माघारी जाऊ नये. ¹⁷त्या दिवसांत ज्या स्त्रियांची मुले तान्ही असतील व अंगावर पीत असतील त्यांच्यासाठी हे अती भयंकर होईल. ¹⁸हे हिवाळ्यात होऊ नये म्हणून प्रार्थना करा. ¹⁹कारण त्या दिवसात जो त्रास होईल तो देवाने जग निर्माण केले त्या आरंभापासून तो आजपर्यंत कधीही झाला नसेल व पुन्हा त्यासारखा कधीही होणार नाही, असा असेल. ²⁰देवाने जर ते दिवस कमी केले नसते तर कोणीही वाचला नसता. परंतु ज्यांना त्याने निवडले आहे अशा निवडलेल्या लोकांसाठी ते दिवस त्याने कमी केले आहेत. ²¹आणि जर कोणी तुम्हांला म्हणेल की पाहा, ख्रिस्त येथे आहे किंवा तेथे आहे, तर त्यावर विश्वास ठेवू नका. ²²कारण काही लोक आपण ख्रिस्त किंवा संदेष्टे असल्याचा खोटा दावा करतील आणि शक्य झाले तर ते निवडलेल्या लोकांना फसविण्यासाठी चिन्हे व आश्चर्यकर्म करतील. ²³तेव्हा तुम्ही सावध राहा. मी काळापूर्वीच तुम्हांला सर्व काही सांगून ठेवले आहे.

²⁴"परंतु त्या दिवसांत ही संकटे येऊन गेल्यावर, 'सूर्य अंधकारमय होईल व चंद्र प्रकाश देणार नाही.

²⁵आकाशातून तारे पडतील आणि आकाशातील बळे डळमळतील.'

यशया 13:10; 34:4

²⁶"आणि लोक मनुष्याचा पुत्र मेघारूढ होऊन मोठ्या सामर्थ्यानिशी आणि वैभवाने येताना पाहतील. ²⁷नंतर तो आपल्या देवदूतास पाठवील व चार दिशांतून, पृथ्वीच्या सीमेपासून ते आकाशाच्या सीमेपर्यंत त्याच्या निवडलेल्या लोकांना एकत्र करील.

²⁸"अंजिराच्या झाडापासून धडा घ्या. जेव्हा त्याच्या डहाळ्या कोमल होतात आणि त्यावर पाने फुटतात तेव्हा तुम्हांला उन्हाळा जवळ आला हे समजते. ²⁹त्याचप्रमाणे तुम्ही जेव्हा या गोष्टी घडताना पाहाल तेव्हा तुम्हांला समजेल की, तो काळ अगदीच दाराशी येऊन ठेपला आहे. ³⁰मी तुम्हांला खरे सांगतो की, या सर्व गोष्टी

घडण्यापूर्वी ही पिढी खात्रीने नाहीशी होणार नाही. ³¹स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होतील पण माझी वचने नाहीशी होणार नाहीत. ³²त्या दिवसाविषयी किंवा त्या घटकेविषयी कोणालाही ठाऊक नाही. देवदूतालाही नाही व पुत्रासही नाही. फक्त पित्याला माहित आहे. ³³सावध असा, जागृत असा कारण ती वेळ केव्हा येईल हे तुम्हांला ठाऊक नाही.

³⁴ती वेळ अशी आहे की, एक मनुष्य प्रवासाला निघते वेळी घर सोडतो आणि त्याच्या प्रत्येक नोकराला काम नेमून देतो. तो पहारेकऱ्यास जागरूक राहण्याची आज्ञा करतो. ³⁵म्हणून तुम्ही जागरूक असा, कारण घर धनी केव्हा येईल हे तुम्हांस ठाऊक नाही. तो संध्याकाळी, मध्यरात्री, पहाटे कोंबडा आरवण्यापूर्वी किंवा सकाळी केव्हा येईल हे तुम्हांला माहित नाही. ³⁶जर तो अचानक आला तर तुम्ही त्याला झोपलेले सापडू नका. ³⁷मी तुम्हांला सांगतो, ते सर्वांना सांगतो, 'जागृत राहा.'

यहुदी पुढारी येशूला ठार मारण्याचा कट करतात
(मत्तय 26:1-5; लूक 22:1-2; योहान 11:45-53)

14 वल्हांडण* आणि बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या* दोन दिवस अगोदर प्रमुख याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक कपटाने त्याला धरून जिवे मारण्याचा मार्ग शोधित होते. ²कारण ते म्हणत होते "आपण ते सणात करू नये नाही तर लोक दंगा करतील."

एक स्त्री काही तरी विशेष करते
(मत्तय 26:6-13; योहान 12:1-8)

³येशू बेथानी येथे शिमोन कुष्ठरोगी याच्या घरी मेजावर जेवायला बसला असता कोणी एक स्त्री वनस्पतींपासून बनविलेल्या शुद्ध, सुगंधी तेलाची फार मौल्यवान अलाबास्त्र कुपु घेऊन आली. तिने अलाबास्त्र कुपु फोडली आणि सुगंधी तेल येशूच्या मस्तकावर ओतले.

⁴तेथे असलेले काही लोक रागावले, ते एकमेकांना म्हणाले, "सुगंधी तेलाचा असा नाश व्हावा हे बरे नाही. ⁵कारण हे सुगंधी तेल तीस दिनारापेक्षा अधिक किंमतीला विकता आले असते आणि ते पैसे गरीबांना देता आले असते." त्यांनी तिच्यावर कडक टीका केली.

⁶पण येशू म्हणाला, "तिला एकाकी असू वा. तिला का त्रास देतो? तिने माझ्यासाठी एक सुंदर कृत्य केले आहे. ⁷गरीब तर नेहमी तुमच्याजवळ असतील आणि पाहिजे

त्या वेळेला त्यांना मदत करणे तुम्हांला शक्य आहे. परंतु मी नेहमीच तुमच्याबरोबर असेन असे नाही. ⁸तिला शक्य झाले ते तिने केले. तिने दफनविधीच्या तयारीच्या काळाअगोदरच माझ्या शरीरावर सुगंधी तेल ओतले आहे. ⁹मी तुम्हांला खरे सांगतो सर्व जगत जेथे कोठे सुवार्तेची घोषणा केली जाईल तेथे तिची आठवण म्हणून तिने जे केले ते नेहमीच सांगितले जाईल."

¹⁰नंतर बारा शिष्यांपैकी एक, यहूदा इस्कर्योत येशूला विश्वासघाताने धरून देण्यासाठी प्रमुख याजकांकडे गेला. ¹¹त्यांना हे ऐकून आनंद झाला. आणि त्यांनी त्याला पैसे देण्याचे वचन दिले. मग यहूदा येशूला धरून त्यांच्या हातात देण्याची संधि पाहू लागला.

¹²बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी जेव्हा वल्हांडण सणाचा कोकरा मारीत असत तेव्हा येशूचे शिष्य त्याला म्हणाले, "आम्ही जातो आणि वल्हांडण सणाच्या भोजनाची तयारी करतो. आम्ही कोठे जाऊन तयारी करावी अशी आपली इच्छा आहे?"

¹³येशूने आपल्या दोघा शिष्यांना पाठविले आणि त्यांना सांगितले, "शहरात जा, आणि पाण्याचे भांडे घेऊन जाणारा मनुष्य तुम्हांला भेटेल, त्याच्या मागे जा. ¹⁴आणि जेथे तो आत जाईल त्या घराच्या मालकास सांगा, 'गुरुजी म्हणतात, जेथे मला माझ्या शिष्यांबरोबर वल्हांडण सणाचे भोजन करणे शक्य होईल अशी खोली कोठे आहे?' ¹⁵आणि तो तुम्हांला माडीवरची एक मोठी नीटनेटकी केलेली खोली दाखवील, तेथे आपणांसाठी तयारी करा."

¹⁶शिष्य निघाले आणि ते शहरात गेले. आणि येशूने सांगितल्याप्रमाणे त्यांना सर्व आढळले. मग त्यांनी वल्हांडण सणाच्या भोजनाची तयारी केली.

¹⁷संध्याकाळ झाली तेव्हा येशू बारा जणांसह आला. ¹⁸मेजावर बसून ते जेवत असता येशू म्हणाला, "मी तुम्हांला खरे सांगतो, तुमच्यापैकी जो एक जण मला शत्रूच्या स्वाधीन करून देईल, तो माझ्याबरोबर येथे जेवत आहे."

¹⁹शिष्य अतिशय खिन्न झाले व प्रत्येक जण त्याला म्हणू लागला, "तो मी आहे का?"

²⁰तो त्यांना म्हणाला, "बारा जणांपैकी एक जो माझ्याबरोबर ताटात भाकर बुडवीत आहे तोच. ²¹हाय, हाय, त्याच्याविषयी पवित्र शास्त्रात जसे लिहिले आहे, तसा मनुष्याचा पुत्र जाईल, परंतु ज्याच्याकडून मनुष्याचा पुत्र धरून दिला जाईल, त्याचा नाश होवो. तो जन्मला नसता तर ते त्याच्यासाठी बरे झाले असते."

प्रभु भोजन

(मत्तय 26:26-30; लूक 22:15-20;

1 कर्तिकरास 11:23-25)

²²ते भोजन करीत असता येशूने भाकर घेतली, उपकारस्तति केली, ती मोडली आणि त्यांना दिली. तो म्हणाला, "ध्या, हे माझे शरीर आहे."

वल्हांडण सण यहूदी लोकांचा महत्त्वाचा पवित्र दिवस. मोशेच्या काळात देवाने केलेल्या सुटकेची आठवण करण्यासाठी ते विशेष मेजवानी करतात.

बेखमीर भाकरीच्या सण महत्त्वाचा यहूदी सुट्ट्यांचा आठवडा. जुन्या करारात हा वल्हांडणानंतरच्या दिवशी सुरू झाला पण यावेळेपर्यंत दोन्ही सण एक झाले होते.

²³नंतर येशूने प्याला घेतला, उपकारस्तुति केली. तो प्याला त्यांना दिला आणि सर्व त्यांतून प्याले.

²⁴मग येशू म्हणाला, "हे माझे नव्या कराराचे * रक्त आहे. पुष्कळांसाठी ते ओतले जात आहे. ²⁵मी तुम्हांला खरे सांगतो की, देवाच्या राज्यात मी नवा द्राक्षारस पिईन त्या दिवसापर्यंत मी यापुढे द्राक्षाचा उपज (द्राक्षारस) पिणार नाही."

²⁶नंतर त्यांनी उपकारस्तुतिचे गीत गाईले व ते जैतुनाच्या डोंगराकडे निघून गेले.

येशू सांगतो त्याचे सर्व शिष्य त्याला सोडून जातील

(मत्थ 26:31-35; लूक 22:31-34;

योहान 13:36-38)

²⁷येशू शिष्यांना म्हणाला, "तुम्ही सर्व विश्वास गमावून बसाल. कारण असे लिहिले आहे की,

'मी मेंढपाळास मारीन आणि मेंढरे विखुरली जातील.'

जखच्या 13:7

²⁸परंतु माझे पुनरुत्थान झाल्यावर मी तुमच्यापुढे गालीलत जाईन."

²⁹पेत्र म्हणाला, "इतर सर्वांनी जरी त्यांचा विश्वास गमावला तरी मी गमावणार नाही."

³⁰मग येशू त्याला म्हणाला, "मी तुला खरे सांगतो, आज रात्री दोनदा कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू तीन वेळा मला नाकारशील." ³¹तरीही पेत्र अधिक आवेशाने म्हणाला, "जरी मला आपणांबरोबर मरावे लागले तरी सुद्धा मी आपणांला नाकारणार नाही." आणि इतर सर्व जण तसेच म्हणाले.

येशू एकटाच प्रार्थना करतो

(मत्थ 26:36-46; लूक 22:39-46)

³²नंतर ते गेथशेमाने म्हटलेल्या जागी आले, तेव्हा येशू त्याच्या शिष्यांना म्हणाला, "मी प्रार्थना करीपर्यंत येथे बसा." ³³येशूने आपल्याबरोबर पेत्र, याकोब व योहान यांना घेतले. दुःख व वेदनांनी त्याचे मन भरून आले. ³⁴तो त्यांना म्हणाला, "माझा जीव मरणार्थता वेदना सोशीत आहे. येथे राहा व जागृत असा."

³⁵त्यांच्यापासून थोडे दूर अंतरावर जाऊन तो जमिनीवर पडला आणि त्याने प्रार्थना केली की, "शक्य असेल तर ही घटका मजपासून टळून जावो." ³⁶तो म्हणाला, "अब्बा * बापा, तुला सर्व काही शक्य आहे. हा प्याला मजपासून

दूर कर पण मला पाहिजे ते नको तर तुला पाहिजे ते कर. (माझ्या इच्छेप्रमाणे नाही तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे कर.)"

³⁷नंतर येशू आला आणि त्यांना झोपलेले पाहिले. तो पेत्राला म्हणाला, "शिमोना, तू झोपी गेलस काय? तासभर तुझ्याच्याने जागे राहवत नाही काय?" ³⁸जागृत राहा आणि प्रार्थना करा म्हणजे तुम्ही मोहात पडणार नाही. आत्मा उत्सुक आहे पण देह अशक्त आहे."

³⁹पुन्हा येशू दूर गेला आणि त्याच गोष्टी उच्चारून त्याने प्रार्थना केली. ⁴⁰नंतर तो परत आला व त्याला ते झोपलेले आढळले. कारण त्यांचे डोळे जड झाले होते आणि त्याला काय उत्तर द्यावे हे त्यांना कळलेना.

⁴¹तो पुन्हा तिसऱ्या वेळेस आला आणि त्यांना म्हणाला, "तुम्ही अजूनही झोपलेले आणि विश्रंति घेत आहात काय? पुरे झाले! आता वेळ आली आहे. मनुष्याचा पुत्र पाप्यांच्या हाती धरून दिला जात आहे. ⁴²उठा, आपण जाऊ या. पाहा, मला धरून देणारा मनुष्य इकडे येत आहे."

येशूला अटक करण्यात येते

(मत्थ 26:47-56; लूक 22:47-53; योहान 8:3-12)

⁴³आणि येशू बोलत आहे तोपर्यंत बारा जणांपैकी एक-यहूदा आला. त्याच्याबरोबर मुख्य याजक व नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडील यांनी पाठविलेले अनेक लोक तलवारी व सोटे घेऊन आले. ⁴⁴घात करून देणाऱ्याने त्यांना अशी खूण दिली होती की, "मी ज्या कोणाचे चुंबन घेईन तोच तो आहे, त्याला धरा आणि बाजूला काढा."

⁴⁵मग यहूदा आल्याबरोबर तो येशूकडे गेला आणि म्हणाला, "गुरूजी!" आणि यहूदाने येशूचे चुंबन घेतले. ⁴⁶नंतर त्यांनी त्याच्यावर हात टाकले आणि त्याला अटक केली. ⁴⁷तेथे जवळ उभे असलेल्यांपैकी एकाने आपली तलवार काढली आणि मुख्य याजकाच्या नोकरावर वार करून त्याचा कान कापून टाकला. ⁴⁸नंतर येशू त्यांना म्हणाला, "मी लुटारू असल्याप्रमाणे तुम्ही तलवारी आणि सोटे घेऊन मला पकडायला बाहेर पडलात काय?"

⁴⁹मी दररोज मंदिरात शिकवीत असता तुम्हांबरोबर होतो आणि तुम्ही मला अटक केली नाही. परंतु शास्त्रलेख पूर्ण झालाच पाहिजे." ⁵⁰सर्व शिष्य त्याला सोडून पळून गेले. ⁵¹एक तरुण मनुष्य अंगावर तागाचे वस्त्र पांघरून त्याच्या मागे चालत होता. त्यांनी त्याला पकडण्याचा प्रयत्न केला, ⁵²परंतु तो तागाचे वस्त्र टाकून उघडाच पळून गेला.

यहूदी पुढाऱ्यांबरोबर येशू

(मत्थ 26:57-68; लूक 22:54-55, 63-71;

योहान 18:13-14,19-24)

⁵³नंतर त्यांनी येशूला तेथून मुख्य याजकाकडे नेले. आणि सर्व मुख्य याजक, वडील व नियमशास्त्राचे शिक्षक जमा झाले. ⁵⁴थोडे अंतर ठेवून पेत्र येशूच्या मागे थेट

कराराचे काही प्रचीन प्रतीमध्चे 'कराराचे' या शब्दाअगोदर 'नवा' शाब्द जोडतात.

अब्बा मूल आपल्या वडीलांना ज्या नावाने हाक मारते ते नाव. हा शब्द अरेमिक असून त्याचा अर्थ मुलाचे वडील असा होतो.

मुख्य याजकाच्या वाड्यात गेला. तेथे पेत्र पहारेकऱ्याबरोबर विस्तवाजवळ शेकत बसला.

⁵⁵मुख्य याजक आणि सर्व यहूदी सभा येशूला जिचे मारण्यासाठी पुरावा गोळा करण्याचा प्रयत्न करीत होते. परंतु त्यांना काही मिळेना. ⁵⁶पुष्कळांनी त्याच्याविरुद्ध खोटी साक्ष दिली. परंतु त्यांची साक्ष सारखी नव्हती.

⁵⁷नंतर काही जण उभे राहिले आणि त्याच्या विरुद्ध साक्ष देऊन म्हणाले, "आम्ही त्याला असे म्हणताना ऐकले की, ⁵⁸हाताने बांधलेले मंदिर मी पाडून टाकीन आणि हातांनी न बांधलेले असे दुसरे मंदिर तीन दिवसात उभारीन.' ⁵⁹परंतु तरीही या बाबतीत त्यांच्या साक्षीत मेळ नव्हता.

⁶⁰नंतर मुख्य याजक त्यांच्यापुढे उभा राहिला आणि त्याने येशूला विचारले, "तू उत्तर देणार नाहीस काय? हे लोक तुझ्याविरुद्ध आरोप करताहेत हे कसे?"

⁶¹परंतु येशू गप्प राहिला. त्याने उत्तर दिले नाही. नंतर मुख्य याजकाने पुन्हा विचारले, "धन्य देवाचा पुत्र तो तू ख्रिस्त आहेस काय?" ⁶²येशू म्हणाला, "मी आहे, आणि तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला सर्वसमर्थ देवाच्या उजवीकडे बसलेले व आकाशातील मेघांसह येताना पाहाल."

⁶³मुख्य याजकाने आपले कपडे फाडले आणि म्हणाला, "आपणाला अधिक साक्षीदारांची काय गरज आहे? ⁶⁴तुम्ही निंदा ऐकली आहे. तुम्हांला काय वाटते?"

सर्वांनी त्याला मरणदंड योग्य आहे अशी शिक्षा फर्माविली. ⁶⁵काही जण त्याच्यावर थुंकू लागले, त्याचे तोंड झाकून बुद्धे मारू लागले व त्याला म्हणू लागले, "ओळख बरे, तुला कोणी मारले?" पहारेकऱ्यांनी त्याला ताब्यात घेतले आणि मारले.

येशूला ओळखतो हे सांगण्यास पेत्र घाबरतो

(मत्थ 26:69-75; लूक 22:56-62;

योहान 18:15-18, 25-27)

⁶⁶पेत्र अंगणात असतानाच मुख्य याजकांच्या दासीपैकी एक आली. ⁶⁷आणि तिने पेत्राला शेकताना पाहिले. तेव्हा तिने त्याच्याकडे निरखून पाहिले व म्हणाली, "तू सुद्धा नासरेथकर येशूबरोबर होतास ना?"

⁶⁸परंतु पेत्राने ते नाकारले, आणि म्हणाला, "तू काय म्हणतेस हे मला कळत नाही व समजतही नाही." पेत्र अंगणाच्या दरवाजाच्या देवडीवर गेला आणि कोंबडा आरवला. ⁶⁹जेव्हा दासीने त्याला पाहिले तेव्हा जे लोक तेथे होते त्यांना ती म्हणू लागली की, "हा मनुष्य त्यांच्यापैकीच एक आहे."

⁷⁰पेत्राने पुन्हा ते नाकारले. नंतर थोड्या वेळाने तेथे उभे असलेले लोक पेत्राला म्हणाले, "खात्रीने तू त्यांच्यापैकी एक आहेस, कारण तू सुद्धा गालीली आहेस."

⁷¹पेत्र स्वतःची निर्भत्सना करीत व शपथ वाहून म्हणाला, "तुम्ही ज्या माणसाविषयी बोलत आहात त्याला मी ओळखत नाही!"

⁷²आणि लगेच दुसऱ्यांदा कोंबडा आरवला. "दोन वेळा कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू मला तीन वेळा नाकारशील," असे येशू म्हणाला होता याची पेत्राला आठवण झाली व तो अतिशय दुःखी झाला व बसबसा रडला.

राज्यपाल पिलात येशूला प्रश्न करतो

(मत्थ 27:1-2, 11-14; लूक 23:1-5;

योहान 18:28-38)

15 पहाट होताच मुख्य याजक, वडील, नियमशास्त्राचे शिक्षक व सर्व यहूदी सभा यांनी एक योजना आखली. त्यांनी येशूला बांधले आणि पिलाताच्या ताब्यात दिले.

²पिलाताने त्याला विचारले, "तू यहूदांचा राजा आहेस काय?"

येशूने उत्तर दिले, "तू म्हणतोस तसेच."

³मुख्य याजकांनी पुष्कळ बाबतीत येशूवर आरोप ठेवले.

⁴मग पिलाताने त्याला पुन्हा प्रश्न विचारला, "तू उत्तर देणार नाहीस काय? पाहा, ते किती तरी गोष्टींविषयी तुझ्यावर आरोप ठेवित आहेत!"

⁵पण तरीही येशूने उत्तर दिले नाही म्हणून पिलाताला आश्चर्य वाटले.

पिलात येशूला मुक्त करण्याचा

अयशस्वी प्रयत्न करतो

(मत्थ 27:15-31; लूक 23:13-25;

योहान 18:39-19:16)

⁶वल्हांडण सणाच्या वेळी ते कोणत्याही एका कैद्याच्या सुटकेची मागणी करीत असत. त्याला पिलात रिवाजा प्रमाणे लोकांसाठी सोडत असे. ⁷बरब्बा नावाचा एक मनुष्य, बंडखोरांबरोबर तुरुंगात होता. या लोकांनी दंगलीमध्ये खून केला होता. ⁸लोक आले आणि पिलाताला तो नेहमी त्यांच्यासाठी करीत असे तसे करायला लावले.

⁹पिलाताने विचारले, "तुमच्यासाठी यहूदांच्या राजाला सोडावे अशी तुमची इच्छा आहे काय?" ¹⁰पिलात असे म्हणाला कारण त्याला माहित होते की, द्वेषामुळे मुख्य याजकांनी येशूला धरून दिले होते. ¹¹परंतु पिलाताने त्याच्याऐवजी बरब्बाला सोडावे असे मुख्य याजकांनी लोकांना चिथावले.

¹²परंतु पिलात त्यांना पुन्हा म्हणाला, "तर मग तुम्ही ज्याला यहूदांचा राजा म्हणता त्याचे मी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?"

¹³ते पुन्हा मोठ्याने ओरडले, "त्याला वधस्तंभावर खिळा!"

¹⁴पिलाताने पुन्हा विचारले, "का? त्याने कोणता गुन्हा केला आहे?" ते सर्व अधिकच मोठ्याने ओरडले, "त्याला वधस्तंभावर खिळा!"

¹⁵पिलाताला लोकांना खूष करायचे होते म्हणून त्याने त्यांच्यासाठी बरब्बाला सोडले आणि येशूला फटके मारून वधस्तंभावर खिळण्यासाठी शिपायांच्या स्वाधीन केले. ¹⁶शिपायांनी येशूला राज्यपालाच्या राजवाड्यात, ज्याला प्रयटोरियम म्हणतात तेथे नेले आणि त्यांनी सैनिकांची एक तुकडीच एकत्र बोलाविली. ¹⁷त्यांनी त्याच्या अंगावर जांभळा झगा घातला व काट्यांचा मुगुट करून त्याला घातला. ¹⁸ते त्याला मुजरा करू लागले आणि म्हणू लागले, “यहूद्यांच्या राजाचा जयजयकार असो.” ¹⁹त्यांनी वेताच्या काठीने वारंवार त्याच्या डोक्यावर मारले. त्याच्यावर थुंकले आणि गुडघे टेकून त्याला नमन केले. ²⁰त्यांनी त्याची थट्टा केल्यावर त्याच्या अंगावरून जांभळा झगा काढून घेतला व त्याचे स्वतःचे कपडे त्याला घातले. नंतर वधस्तंभावर खिळणे शक्य व्हावे म्हणून ते त्याला बाहेर घेऊन गेले.

येशूला वधस्तंभावर जिवे मारतात
(मत्थ 27:32-44; लूक 23:26-43; योहान 19:17-27)

²¹वाटेत त्यांना कुरेने येथील शिमोन नावाचा एक मनुष्य दिसला. तो अलेक्सान्द्र व रूफ यांचा पिता होता व आपल्या शेतातून घरी परत चालला होता. मग सैनिकांनी त्याला जबरदस्तीने येशूचा वधस्तंभ वहावयास लावले. ²²आणि त्यांनी येशूला गुलगुथा म्हणजे ‘कवटीची जागा’ म्हटलेल्या ठिकाणी आणले. ²³त्यांनी त्याला बोट मिसळलेला द्राक्षारस दिला परंतु त्याने तो घेतला नाही. ²⁴त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले. कोणी कोणते कपडे घ्यावे यासाठी त्यांनी चिट्ट्या टाकल्या व त्याचे कपडे वाटून घेतले. ²⁵त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले तेव्हा सकाळचे नऊ वाजले होते. ²⁶आणि त्याच्यावर त्याच्या दोषारोपाचा लेख, “यहूद्याचा राजा” असा लिहिला होता. ²⁷त्यांनी त्याच्याबरोबर दोन लुटारूंना एकाला त्याच्या उजवीकडे व दुसऱ्याला त्याच्या डावीकडे वधस्तंभावर खिळले होते.

²⁸* ²⁹जवळून जाणारे लोक त्याची निंदा करीत होते. ते आपली डोकी हलवून म्हणाले, “अरे! मंदिर पाडून ते तीन दिवसात बांधणारा तो तूच ना! ³⁰वधस्तंभावरून खाली ये आणि स्वतःचा बचाव कर.” ³¹तसेच मुख्य याजकांनी, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी येशूची थट्टा केली आणि एकमेकाला म्हणाले, “त्याने दुसऱ्यांचे तारण केले पण त्याला स्वतःचा बचाव करता येत नाही! ³²या मशीहाला, झग्राएलाचा राजा ख्रिस्त याला वधस्तंभावरून खाली येऊ द्या मग आम्ही ते पाहू आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवू” आणि जे त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले होते त्यांनी देखील त्याचा अपमान केला.

वचन 28 काही ग्रीक आवृत्त्या 28 वे वचन घालतात. “आणि त्याला गुन्हेगारंमध्ये ठेवले हा शास्त्रलेख पूर्ण झाला.”

येशूचे मरण

(मत्थ 27:45-56; लूक 23:44-49; योहान 19:28-30)

³³दुपारची वेळ झाली. सगळ्या भूमीवर अंधार पडला. तो अंधार दुपारी तीन वाजेपर्यंत राहिला. ³⁴मग तीन वाजता ख्रिस्त मोठ्याने आरोळी मारून म्हणाला, “एलोई, एलोई, लमा सबखथनी,” म्हणजे, “माझ्या देवा, माझ्या देवा, माझ्या त्याग तू का केलास?”

³⁵जवळ उभे असलेल्या काही जणांनी हे ऐकले तेव्हा ते म्हणाले, “एका, तो एलीयाला बोलवीत आहे.”

³⁶एक जण धावत गेला. त्याने स्पंज आंबेत बुडवून भरला. काठीवर ठेवला व तो येशूला पिण्यास दिला आणि म्हणाला, “धांवा! एलीया येऊन त्याला खाली उतरवितो की काय हे आपण पाहू.”

³⁷मग मोठ्याने आरोळी मारून येशूने प्राण सोडला. ³⁸तेव्हा मंदिरातील पडदा वरपासून खालपर्यंत फाटला व त्याचे दोन भाग झाले.

³⁹येशूच्या पुढे उभे असलेल्या सेनाधिकार्याने जेव्हा त्याची आरोळी ऐकली आणि तो कसा मरण पावला हे पाहिले तेव्हा तो म्हणाला, “खरोखर हा मनुष्य देवाचा पुत्र होता.” ⁴⁰तेथे असलेल्या काही स्त्रिया दुरून पाहत होत्या. त्यांच्यामध्ये मरीया मगदालिया, धाकटा याकोब आणि योसे यांची आई मरीया व सलोमी या होत्या. ⁴¹येशू जेव्हा गालीलत होता तेव्हा या स्त्रिया त्याच्या मागे जात व त्याची सेवा करीत असत. याशिवाय त्याच्याबरोबर यरुशलमेपर्यंत आलेल्या इतर अनेक स्त्रियाही होत्या.

येशूला पुरतात

(मत्थ 27:57-61; लूक 23:50-56; योहान 19:38-42)

⁴²त्या सुमारास संध्याकाळ झाली होती आणि तो तयारीचा म्हणजे शब्बाथाच्या आधीचा दिवस होता. ⁴³योसेफ अरिमथाईकर न्यायसभेचा माननीय सभासद होता व तो सुद्धा देवाचे राज्य येण्याची वाट पाहत होता. तो योसेफ धैर्याने पिलाताकडे गेला आणि त्याने येशूचे शरीर मागितले.

⁴⁴येशू इतक्या लवकर कसा मरण पावला याचे पिलाताला आश्चर्य वाटले. मग त्याने सेनाधिकारी बोलाविले आणि त्यांना विचारले. येशूला मरून बराच वेळ झाला की काय? ⁴⁵सेनाधिकार्याकडून त्याने अहवाल ऐकला, तेव्हा त्याने ते शरीर योसेफाला दिले. ⁴⁶मग योसेफाने तागाचे वस्त्र विकत आणले. आणि येशूला वधस्तंभावरून खाली काढले व त्याला तागाच्या वस्त्रात गुंडाळून ते त्याने खडकात खोदलेल्या कबरेत ठेवले. नंतर त्याने कबरेच्या तोंडावर धोंड बसविली. ⁴⁷येशूला कोठे ठेवले हे मरीया मगदालिया आणि योसेची आई मरीया हे सर्व बघत होत्या येशूला कुठे ठेवले हे त्यांनी पाहिले.

येशू मरणातून उठला हे अनुयायांना कळते

(मत्तय 28:1-8; लूक 24:1-12; योहान 20:1-10)

16 शब्बाथाचा दिवस संपला तेव्हा मरीया मगदालिया, याकोबाची आई मरीया आणि सलोमी यांनी त्याला लावण्याकरिता सुगंधी तेल विकत आणले. ²आणि आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, अगदी पहाटे सूर्योदयाच्या वेळी त्या कबरेकडे गेल्या. ³त्या एकमेकीस म्हणत होत्या की, “कबरेच्या तोंडावरून आपणांसाठी धोंड कोण बाजूला लोटील?”

⁴नंतर त्यांनी वर पाहिले आणि त्यांना धोंड दूर लोटलेली आढळली. ती फारच मोठी होती. ⁵त्या कबरेत आत गेल्या तेव्हा त्या भयचकित झाल्या. त्यांना एक तरुण पुरुष उजव्या बाजूस बसलेला आढळला. त्याने पांढरा शुभ्र झगा घातला होता.

⁶तो त्यांना म्हणाला, “भयभीत होऊ नका, तुम्ही नासरेथकर येशू जो वधस्तंभावर खिळला होता त्याचा शोध करीत आहात. पण तो उठला आहे. येथे नाही. त्यांनी त्याला ठेवले होते ती जागा पाहा. ⁷जा आणि त्याच्या शिष्यांना व पेत्रालाही सांगा की, तो तुमच्या अगोदर गालीलत जात आहे. त्यांने तुम्हांस सांगितल्याप्रमाणे तेथे तो तुम्हांस दृष्टीस पडेल.”

⁸मग त्या बाहेर गेल्या आणि भीतीमुळे कबरेपासून पळाल्या. त्यांना आश्चर्य वाटले. त्यांनी कोणाला काहीही सांगितले नाही. कारण त्या भयभीत झाल्या होत्या.

काही शिष्य येशूला पाहतात

(मत्तय 28:9-10; योहान 20:11-18;

लूक 24:13-35)

⁹आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी येशू उठल्यावर त्याने प्रथम मरीया मगदालियाला, जिच्यातून त्याने सात भुते काढली होती, तिला दर्शन दिले.

¹⁰ती गेली आणि रडून शोक करणाऱ्या त्याच्या अनुयायांना तिने हे वृत्त सांगितले. ¹¹त्यांनी ऐकले की तो जिवंत आहे. व तिने त्याला पाहिले आहे. तेव्हा त्यांनी तिच्या म्हणण्यावर विश्वास ठेवला नाही.

¹²यानंतर त्यांच्यापैकी दोघे उघड्या माळरानावर चालले होते. गावाकडे जात असता येशू त्यांना दुसऱ्या रूपाने प्रगट झाला. ¹³ते परत आले व इतरांना त्याविषयी सांगितले परंतु त्यांनी त्यांवरही विश्वास ठेवला नाही.

येशू शिष्यांबरोबर बोलतो

(मत्तय 28:16-20; लूक 24:36-49;

योहान 20:19-23; प्रेषितांचीं कृत्ये 1:6-8)

¹⁴नंतर अकरा जण जेवत बसले असता येशू त्यांना प्रगट झाला. त्याने शिष्यांच्या अविश्वासाबद्दल आणि त्यांच्या अंतःकरणाच्या कठोरतेबद्दल त्यांना समज दिली. कारण ज्यांनी त्याला उठल्यावर पाहिले होते त्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला नाही.

¹⁵तो त्यांना म्हणाला, “संपूर्ण जगात जा आणि सर्व सृष्टीला सुवार्तेची घोषणा करा.” ¹⁶जे कोणी विश्वास धरतो आणि बाप्टिस्मा घेतो त्याचे तारण होईल, परंतु जो विश्वास ठेवीत नाही त्याचा धिक्कार होईल. ¹⁷आणि जे विश्वास धरतील त्यांच्याबरोबर ही चिन्हे असतील. ते माझ्या नावाने भुते काढतील, ते नव्या नव्या भाषा बोलतील. ¹⁸ते आपल्या हातांनी साप उचलतील आणि ते कोणतेही विष पितील तेव्हा ते त्यांना बाधणार नाही. ते आज्ञांच्यांवर हात ठेवतील आणि ते बरे होतील.”

¹⁹मग प्रभु येशू त्यांच्याबरोबर बोलल्यानंतर तो स्वर्गात घेतला गेला आणि देवाच्या उजव्या बाजूस जाऊन बसला. ²⁰शिष्य बाहेर गेले आणि त्यांनी प्रत्येक ठिकाणी सुवार्तेची घोषणा केली. प्रभूने त्यांच्याबरोबर कार्य केले, व त्याने वचनाबरोबर असणाऱ्या चिन्हांनी त्यांची खात्री केली.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>